

Thành phố tên Bắc
rạng ngời tin yêu

thơ

HỆ THỐNG TRƯỜNG NGÔ THỜI NHIỆM

CÂU LẠC BỘ THƠ

(Nhiều tác giả)

Thành phố tên Bác
rạng ngời tin yêu

(Kỷ niệm 50 năm giải phóng miền Nam
30/4/1975 - 30/4/2025)

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Lời giới thiệu

Sài Gòn tháng Tư...

Nắng vàng một vùng nhớ
Gió bẽ lễn mang hạ về bờ ngõ
Bằng lăng nhuộm con phố dài tím rờ
Hương đầu mùa vương những lối thơ.

Sài Gòn tháng Tư...

Phượng uơm hồng một khoảng trời mơ
Sắc đỏ rực gọi ve về râm rả
Mưa đầu mùa, bắt chợt vội vã
Kỷ niệm in khắp lối ta qua.

Sài Gòn tháng Tư...

Chợt nhớ da diết một thời xa
Thấy rung rung trước ký ức huy hoàng
những ngày lịch sử
Nước mắt và chiến công
của một thành phố quyết tử
Giúp ta yêu thêm những khoảnh khắc hòa bình.

Sài Gòn tháng Tư...

Mỗi buổi sáng tươi mới nụ cười xinh
Những đôi mắt long lanh
nhìn thành phố sáng bừng lên nhựa sống
Hạnh phúc sinh sôi, khát vọng trào dâng,
nồng nàn cháy bỏng
Niềm tin dạt tràn như nước triều đông...

Sài Gòn tháng Tư...

Thầy trò vui hát khúc vô tư

Gom khao khát gửi vào từng tiết học

Góc sân trường lao xao vùng ký ức

Nghe hạ về gọi một thoáng băng khuâng...

Sài Gòn, tháng Tư! Bao kí ức vỡ oà, bao cảm xúc trào dâng khôn tả. Đi giữa Sài Gòn tháng Tư hôm nay, trời đất giao hoà, lòng người rộng mở, chợt nhớ tháng Tư xưa! Những kí ức của một thời hoa lửa ùa về trong tâm trí của biết bao thế hệ. Lòng người Sài Gòn lại dâng trào cảm xúc thiêng liêng. 30/4/1975 không chỉ là một dấu mốc lịch sử, mà còn là ngày của hoài niệm và tự hào. Năm mươi năm trước, ngày ấy đã mở ra trang sử của hòa bình, đoàn tụ của một Việt Nam trọn vẹn hình hài. Năm mươi năm sau, mỗi khi nhìn lại, ta không chỉ đau đáu nhớ về những chiến công vang dội của một thời mà còn thiết tha thương một miền Nam anh dũng trên con đường dựng xây và phát triển. 50 năm ngày Giải phóng, đất nước một nhà, tập thơ **“Thành phố tên Bác rạng ngời tin yêu”** như một khúc tri ân ngân vang giữa tháng Tư lịch sử. Mỗi bài thơ là một khúc ca tự hào, một câu chuyện xúc động, một lời tâm tình chân thành về những ngày tháng kiêu hùng, về những con người đã làm nên lịch sử và về một Sài Gòn - Thành phố Hồ Chí Minh kiên trung, kiêu hãnh hôm nay.

Tập thơ còn là một bức tranh đa sắc về Sài Gòn - Thành phố Hồ Chí Minh trong trọn vẹn một hành

trình khai mở, từ những năm tháng chiến tranh khốc liệt đến một thành phố năng động, sáng tạo ngày nay.

Nửa thế kỷ đã trôi qua, Sài Gòn vẫn vẹn nguyên trong tim những người con xa xứ. Từng con phố, góc đường, từng tiếng rao thân thương... tất cả được gói ghém trong những vần thơ như một lời thì thầm của thời gian, như một khúc ca của ký ức.

Lật giở từng trang, ta như lạc bước vào một Sài Gòn xưa cũ, với những con người bình dị, những câu chuyện đời thường. Nhưng ẩn sâu trong đó, là một sức sống mãnh liệt, một tinh thần lạc quan, yêu đời thấm sâu vào huyết quản, điều ấy đã trở thành bản sắc của thành phố ngời sáng tin yêu, sẵn sàng vươn mình chào ngày mới, vươn tầm ra thế giới để Ngọc Viễn Đông một thuở lại rạng rỡ huy hoàng.

Trong không khí cùng Sài Gòn – Thành phố Hồ Chí Minh thấp nển hoa chào năm mươi năm chuyên mình kiêu hãnh, tập thơ **“Thành phố tên Bác rạng ngời tin yêu”** của thầy trò trường Ngô Thời Nhiệm lại rung rung, chan chứa. Đó là những ý thơ thai nghén từ lòng thành, là những câu từ được chắt chiu rồi bùng nổ một cách tự nhiên mang trái tim yêu mến, tự hào của những con người yêu Sài Gòn, gắn bó với Sài Gòn, mảnh đất lành đã ấp yêu, cho ta cơ hội được sống, được trải nghiệm và công hiến để thấy cuộc đời mình giá trị.

Mạch thơ **“Thành phố tên Bác rạng ngời tin yêu”** chảy trôi theo dòng cảm xúc tự hào – tin yêu và

khát vọng. Hãy chậm chậm lật mở từng trang để đọc, để thấy, để hiểu và thương!

“Thành phố tên Bác rạng ngời tin yêu” - là khúc tráng ca đầy tự hào về trang sử anh hùng.

Sài Gòn 50 năm, không chỉ là những trang thơ, mà còn là những thước phim quay chậm, khắc hoạ một thành phố kiên cường đã trải qua bao thăng trầm. Nơi đây, quá khứ và hiện tại giao thoa, dệt nên bức tranh lộng lẫy ngập tràn cảm xúc. Từ thuở dựng thành mở cõi, Sài Gòn đã oai hùng:

*Sài Gòn hơn ba trăm năm lịch sử
Một hành trình quyết tử cho Tổ quốc quyết sinh.*

...

*Tất cả mọi con tim tiến tới
Chung lòng góp sức, xây dựng tương lai
Dựng nên thành phố kỳ đài,
Viễn Đông hòn ngọc tương lai mạnh giàu.*

(Sài Gòn ngày ấy bây giờ - Phạm Thị Thuý Vĩnh)

Sài Gòn 50 năm là một câu chuyện dệt bằng kí ức, tái hiện những khoảnh khắc bi tráng nhất của vùng đất mang tên vị Cha già dân tộc. Trong câu chuyện ấy, dòng chảy lịch sử không ngừng tiếp nối, hun đúc ý chí kiên trung và khát vọng vươn lên.

Đó là cảm xúc vỡ oà giữa cờ hoa ngày đại thắng:

*Năm mươi năm trước vện đây
Tháng Tư đại thắng cờ bay rợp trời*

Môi cười, mắt hát, lệ rơi
Đón đoàn giải phóng ngời tình dân

(Thành phố tên Bác rạng ngời sử xanh
- Phạm Thị Thuý Vinh)

Là nhiệt huyết thanh xuân của người nữ chiến sĩ chiếm lĩnh đài phát thanh thành phố. Chuyện của mẹ, chuyện của một thời thanh xuân, chuyện của một thế hệ anh hùng làm nên chiến thắng đã thành chuyện sử chứa chan, đến hôm nay con vẫn còn tự hào, khắc nhớ:

Xuân bảy lăm hùng tráng
Mẹ cùng đồng đội mình.
Đài phát thanh chiếm lĩnh
Tin chiến thắng dội vang

Mỹ - Ngụy cúi đầu hàng,
Trời tự do bùng sáng
Trên nóc Dinh Độc Lập,
Cờ giải phóng tung bay

(Mùa xuân của mẹ - Minh Ngọc)

Là ánh mắt trong veo của cậu bé lên mười giữa Sài Gòn tháng Tư lịch sử:

Khải hoàn ca hát muôn lời
Trong veo ánh mắt lên mười ngây thơ

(Nhớ ngày giải phóng - Trần Anh Dũng)

30.4 không chỉ có cờ hoa và vinh quang, ngày lịch sử ấy còn những chan chứa biết bao nỗi niềm riêng của những con người vì Tổ quốc mà “lỡ hẹn” với tình riêng. Hoà bình thống nhất đã không chỉ vun

đắp từ xương máu mà mãi còn để lại khắc khoải trong
trái tim người đi kẻ ở:

*Vượt bom đạn, băng qua chiến lũy
Vì Tổ quốc anh quyết chí hi sinh
Tất cả vì ngày giải phóng quê hương
Lỗi hẹn với cuộc tình hoa mộng*

(**Lỗi hẹn** - Phạm Thị Thuý Vĩnh)

*Được tin anh hy sinh
Khi tiến vào nội đô
Máu anh nhuộm sắc cờ
Ngay trước giờ chiến thắng*

(**Kí ức mãi còn xanh** - Phạm Thị Thuý Vĩnh)

Trong bản giao hưởng chiến tranh hào hùng của dân tộc, bên cạnh những nốt thăng vút cao, hào sảng bùng dậy khí thế chiến đấu và chiến thắng vẫn còn những nốt giáng trầm lắng chắt chứa nỗi bi thương, tiếc nghẹn. Đó là những người lính, những người con thành phố đã lỗi hẹn với mùa xuân, với tình yêu, với mẹ cha, với tương lai và với cả chính mình, xác thân nát cho nước nhà trọn vẹn, quên thanh xuân để Tổ Quốc sáng bừng những mùa xuân:

*Sài Gòn
Biết bao người con gái, con trai
Xác thân nát cho nước nhà toàn vẹn
Những người con không tròn ước hẹn
Quên thanh xuân để dệt những mùa xuân...*

(**Sài Gòn có những người con lỗi hẹn...**

- Huỳnh Linh Sơn)

Đó là nỗi đau quặn thắt trái tim mẹ, là những ao ước trĩu nặng thời gian khi bao người mẹ chưa đưa được con về sau ngày quê hương chiến thắng. Năm xương tàn của con phiêu dạt giữa bao tầng đất của thành phố bao la hằng đêm chấp chờn trong giấc ngủ của mẹ, cái lật đật trở mình thấp một nén hương khấn con báo mộng nơi con nằm của mẹ đã trở thành nỗi ám ảnh, day dứt của cả một dân tộc giàu nhân nghĩa và sống có đạo lý trước sau:

*Mẹ lật đật trở mình
Dậy thấp lên ban thờ một nén hương
Thầm khấn con sống khôn thác thiêng
Hãy chỉ cho mẹ nơi nào con nằm xuống
Dù chỉ còn lại nắm xương tàn lẫn đất
Mẹ vẫn ước ao được đón con về
Thỏa ước nguyện của con trước lúc ra đi
Được đặt chân về lại quê hương
sau ngày chiến thắng...*

(Mẹ vẫn nhớ về con – Cao Văn Cần)

Những hy sinh ấy mãi là khúc tráng ca, là ký ức không thể phai mờ trong tâm khảm bao thế hệ. Để rồi hôm nay, giữa ánh sáng rạng ngời của một thành phố kiêu hãnh, mỗi chúng ta càng thêm tự hào và tin tưởng:

*Đất trời rực ánh trăng rằm
Chiến công ghi dấu, muôn năm lưu truyền.*

(Tự hào thành phố 50 năm - Hồ Thu Thảo)

Đề ròi trong sắc đỏ huy hoàng của ngày đại thắng, những ai yêu nước thương nòi không quên hướng về nguồn cội và những anh hùng, thấp một nén hương lòng để tri ân, tưởng nhớ.

Ơn Đảng sáng ngời và lòng Bác bao dung:

Đảng, Bác chỉ lối soi đường

Ơn Đảng, ơn Bác ngàn chương nghĩa tình

(Ngàn chương nghĩa tình - Trương Nguyên Sự)

Cảm xúc về Chủ tịch Hồ Chí Minh, người cha già dân tộc cũng đong đầy trong tâm tư hướng về thành phố Bác những ngày lịch sử. Thành phố này lưu dấu chân Người ra đi tìm lẽ sống, Thành phố này cũng tô điểm những chiến công vang dội làm rạng danh vùng đất thép thành đồng; thành phố này khép lại vết thương chia cắt để hàn gắn Bắc Nam sum họp một nhà; thành phố này rục rờ tên hoa, mang danh Người trên con đường chuyển mình thức dậy sau hoang tàn để vững bước vào kỷ nguyên mới. Con đường Người đi, thành phố đang đi; trái tim Bác in đậm trong trái tim thành phố Bác. Tên người vẫn sáng một niềm thơ. Theo Người theo đến tận cùng, thủy chung không bao giờ lay chuyển:

Theo Người, dạ sáng như trăng

Vui buồn sướng khổ, nhọc nhằn, ung dung

Theo Đảng, theo đến tận cùng

Buông hơi cạn sức, thủy chung một đường

(Thủy chung một đường – Phạm Thị Thuý Vĩnh)

Cảm xúc về thành phố, về hành trình của Bác xa xưa còn lưu dấu trong tim mỗi người, những học sinh của thành phố Bác càng hân hoan vì điều thiêng liêng ấy:

*Thành phố tiến Bác ra đi
Bôn ba thế giới cũng vì nước non
Thân thương hai tiếng Sài Gòn
Đất lành tình nghĩa mãi còn danh thơm.*

(Sài Gòn tôi yêu - Võ Thị Sang - HS lớp 12C1)

Trong cảm xúc tự hào của kỷ niệm chiến thắng, những người con Sài Gòn thường đắm mình vào những hành trình về nguồn để hiểu sâu hơn lịch sử thành phố và Tổ quốc linh thiêng. Đi để hiểu và yêu, đi để thấu tri những bi hùng của dân tộc và của nước non rồi từ đó yêu thêm hòa bình và sống sao cho ý nghĩa. Đặt bước chân đến những “Địa chỉ đỏ” linh thiêng góp phần cho chiến thắng 30.4 bất diệt năm ấy, lòng người hôm nay không khỏi xúc động, nghẹn ngào.

Viếng di tích Trưng Bôn, nơi 13 chàng trai cô thanh niên xung phong rục xuân hồng và hàng vạn liệt sĩ nguyện lấy thân mình làm “cọc tiêu” sống, quyết mở đường, giữ huyết mạch giao thông cho đoàn xe Nam tiến. Vì Sài Gòn thân thương, vì Việt Nam hòa bình, thống nhất, bao con người đã vĩnh viễn ra đi, xác thân nát vùi hòa vào đất mẹ. Trưng Bôn đã trở thành nắm mộ chung của bao người con nằm xuống vì lý tưởng tự do. Chiều cuối năm, thời gian ngưng đọng thành giọt nước mắt tri ân, “toạ độ lửa” một thời phút chốc trở thành “toạ độ của những trái tim” bất diệt:

Lật giờ từng trang thơ, ta lại bước tiếp vào một Thành phố Hồ Chí Minh tràn đầy sức sống, vươn mình mạnh mẽ như chàng trai Phù Đổng hăm hở tiến về tương lai. Hòn ngọc Viễn Đông hôm qua nay lại lấp lánh trong sắc xanh ngày mới, sáng ngời khát vọng. Một Sài Gòn năng động, nhưng cũng lãng mạn, dịu dàng lại thảng hoa trong từng đoản khúc thơ.

Những tháng Tư gieo vào lòng bao xuyên xao, mơ mộng:

*Sài Gòn tháng Tư...
Nắng vàng một vùng nhớ
Gió bên lễn mang hạ về bờ ngõ
Bằng lãng nhuộm con phố dài tím rờ
Hương đầu mùa vương những lối thơ.
Sài Gòn tháng Tư...
Phượng uơng hồng một khoảng trời mơ
Sắc đỏ rực gọi ve về râm rả
Mưa đầu mùa, bắt chợt vội vã
Kỷ niệm in khắp lối ta qua.*

(Tháng Tư - Huỳnh Linh Sơn)

*Vài chùm phượng lãng đãng mơ mùa tới
Hè ơi... đã thoáng chút buồn lơ*

(Tháng Tư - Nguyễn Thị Đức)

Trên những nẻo đường đô thị, Sài Gòn chứa chan ký ức hoa niên:

*Rồi những con đường bỗng hoá thành thơ
Nguyễn Huệ, Bạch Đằng, Nam Kỳ Khởi Nghĩa*

*Cầu vồng bảy sắc long lanh
chợt ánh lên màu đỏ tía...*

Xôn xao kỉ niệm vui buồn

(Sài Gòn trong trái tim tôi - Nguyễn Thị Tô Uyên)

Sài Gòn là thế! Một thành phố có thể làm lòng người say trong những chiều mưa bất chợt, để rồi mỗi cơn mưa lại gọi lên những hoài niệm:

*Mưa giăng đầy cho thi sĩ hờn ghen
Cho lòng anh say những ngày rả rích
Mưa không lê thê như mưa dầm xứ Bắc,
Vội vã qua dần trong bẽ bộn người đi.*

(Nỗi nhớ chiều mưa - Nguyễn Thị Mỹ)

Mưa mang người xích lại gần nhau, trong khoảnh khắc, mưa se duyên dệt nợ:

*Cơn mưa chiều vương gió nhẹ đong đưa
Dịu dàng như khúc nhạc giao duyên, hò hẹn
Cho bao lứa đôi thêm ngọt ngào lãng mạn
Cho lòng người xích lại gần nhau.*

(Thành phố mang tên Bác kính yêu -
Văn Thị Hoa Thành)

Không chỉ có những nốt thăng, Sài Gòn còn có những tháng ngày trĩu nặng ưu tư, oằn mình trong mát mát, đau thương. Đó là những nốt trầm trong bản tình ca Sài Gòn mà mãi sau này ta không sao quên được - đại dịch Corona:

*Gieo rắc tai ương, gây thảm họa
Cướp bao sinh mạng trẻ lẫn già*

(Bài ca từ nốt nhạc “Ba chung” -
Phạm Thị Thuý Vĩnh)

Thế nhưng, ngay giữa những ngày gian khó ấy, tình người Sài Gòn vẫn chan chứa yêu thương, vẫn kiên cường không nao núng:

*Giữa đại dịch, Sài Gòn lại xông pha
Vào cuộc chiến dữ dội không tiếng súng
Dù mắt mắt cũng chẳng hề nao núng
Triệu trái tim nguyện hiệp sức đồng tâm*

(Sài Gòn ơi! Ta hát bản tình ca
- Phạm Thị Thuý Vĩnh)

Sài Gòn là vậy! Luôn dang tay chào đón, luôn vững vàng dù thử thách có ra sao:

*Thành phố Hồ Chí Minh tôi yêu
Mỗi ngày lại đổi mới trên hành trình thiên lí
Thành phố rạng ngời tràn đầy sinh khí
NOI mở lòng chào đón muôn NOI*

(Thành phố mang tên Bác kính yêu
- Văn Thị Hoa Thành)

Dẫu trải qua những cuộc bể dâu, Sài Gòn vẫn là mảnh đất lành, chan chứa yêu thương:

*Hẹn chim về đưa hót trên vòm cây lộc biếc
Hàng phượng kia rồi sẽ lớn nhanh
gọi hè về tha thiết*

(Kỷ niệm công trình lưu mãi trong ta...
- Phạm Thị Thuý Vĩnh)

Vẫn lắng sâu trầm ản, vị tha:

Sài Gòn mệnh mông một chữ “thương”

(Phạm Ngô Bảo Thy)

Mùa xuân rồi sẽ về, những nhịp sống mới lại sinh sôi, những con người Sài Gòn vẫn kẻ vai sát cánh, vẫn miệt mài kiến thiết và sáng tạo. Thành phố lại cất cánh, như chưa từng có những ngày giông bão:

*Em thấy không, thành phố tỉnh thức rồi
Nơi đô hội phồn hoa mình ở đó...*

(Nhớ Thủ Đức - Trần Thị Mỹ)

Lời tâm sự gửi gắm của những người con sinh ra và lớn lên tại Sài Gòn, được ấp ôm trong lòng thành phố trẻ chưa bao giờ hôn hậu đến thế:

*Sài Gòn có em
Mỗi ngày sống là một ngày hoa
Anh nâng niu quý từng khoảnh khắc
Bên Sài Gòn, bên em anh thầm nhắc:
Thành phố này anh giữ mãi trong tim.*

(Sài Gòn có em - Huỳnh Linh Sơn)

*Tri ân Sài Gòn từ những ngày xa ngái
Chắp cánh hành trình - mỗi bước tôi đi*

(Sài Gòn trong trái tim tôi - Nguyễn Thị Tố Uyên)

“Thành phố tên Bác rạng ngời tin yêu” - mang khát vọng mãnh liệt của triệu trái tim cùng thành phố vươn mình chào tương lai hoa gấm.

Sài Gòn – 50 năm, không chỉ là quá khứ, mà còn là tương lai. Những vần thơ như sợi chỉ xanh kết nối hai thế hệ, giao thoa giữa truyền thống và hiện đại, như một lời khẳng định mạnh mẽ về một Thành phố Hồ Chí Minh tuôn tràn sức sống, một tương lai “đất thiêng cất cánh”, sẵn sàng vươn cao, bay xa:

*Ba vạn sáu nghìn ngày chia nửa
Một cột mốc vĩnh hằng
Đất thiêng trên đường băng
Cất cánh...*

(**Bước cùng thành phố** - Lê Thị Thanh Trúc)

Là lời khắc cốt ghi tâm tạc vào dáng hình xứ sở:

*Người trẻ hãy nhớ cha ông
Giữ gìn Tổ quốc, gắng công xây đời
Đồng lòng vượt những trùng khơi
Sài thành - xuân mãi thắm ngời tương lai*

(**Khúc ca tự hào** - Hoàng Thi)

Là nhịp sống cần lao cho đất ấm lòng người, bền bỉ,
góp phần làm rạng rỡ từng con đường, từng góc phố:

*Rủ nhau đi khắp một vòng
Ngắm nhìn thành phố mà lòng xuyên sao
Tin yêu xen lẫn tự hào
Sài Gòn tươi đẹp gọi chào bốn phương
Người xe tấp bập phố phường
Công trình diễm lệ cao vươn mây trời
Đô thị của triệu cuộc đời
Đồng lòng kiến thiết, chung lời dựng xây*

(**Đi giữa lòng thành phố thân yêu**

– Huỳnh Linh Sơn)

Trong tiến trình Sài Gòn vươn mình chinh phục
giấc mơ hoa, có một niềm tin mãnh liệt luôn quện
chảy trong tâm thức của những người yêu Sài Gòn
như máu thịt – một niềm tin sắt son không hề lay
chuyển: Sài Gòn với một viễn cảnh huy hoàng.

*Tương lai không xa sẽ có nhiều nhà ga
Tuyến mới vươn dài phủ toàn thành phố
Đô thị Sài Gòn thông minh, rục rờ
Mở rộng vòng tay chào đón muôn nơi.*

(Sài Gòn tháng Tư – Phan Thị Thanh Hòa)

Trải qua nửa thế kỷ trên chặng đường lịch sử, Sài Gòn không chỉ là biểu tượng của sự kiên trung, bất khuất mà còn là tấm gương soi của lòng nhân hậu, nghĩa tình. Tiếp bước Bác, theo lời Bác dạy, trên mảnh đất này, những khúc hùng ca và tình ca vẫn ngân vang mãi mãi:

*Sài Gòn ơi, ta hát bản tình ca
Đất và người thơm thảo ngát hương xa
Cùng chung sức, chung lòng, chung ý chí
Vượt phong ba đón nắng chan hòa*

(Sài Gòn ơi! Ta hát bản tình ca
- Phạm Thị Thuý Vĩnh)

Sài Gòn 50 năm – hành trình của trưởng thành, của những bài học lịch sử thấm đẫm máu xương, của những đổi thay vươn tới ngày mai. Và tập thơ này chính là những chiêm nghiệm về cuộc sống, về con người, về những giá trị làm nên một Sài Gòn rất riêng, rất đặc biệt. Trong từng trang thơ là tấm lòng của những người thầy, người cô – những người “trồng chữ”, với mong ước được đồng hành cùng Sài Gòn trong mỗi bước dựng xây:

*Tiến bước!
Mỗi ngày vun đắp những yêu thương,*

*Thối nhựa đời từ một mái trường
Ngô Thời Nhiệm ấm vui
cùng thành phố mình chung nhịp.*
(Bước cùng thành phố - Lê Thị Thanh Trúc)

Hòa chung nhịp đập của Sài Gòn 50 năm, giáo viên trường Ngô Thời Nhiệm đồng lòng mang trong tim khát khao cống hiến, nguyện là cánh én nhỏ dệt nên mùa xuân đại thắng của dân tộc:

*Giữ hạt vun cây nghe đất thâm thì
Yêu bụi phấn vấn vương từ tháng ngày thơ dại
Quý cảnh, mến người, vững lòng thương mãi
Đò Ngô Thời Nhiệm vươn khơi –
người lái trẻ vững tay chèo...*

(Sài Gòn trong trái tim tôi
- Nguyễn Thị Tố Uyên)

*Lòng son vẫn vẹn tình trường
Mặt đời bao ngả vẫn đường hiến dân
Đưa đò hôm sớm tảo tần
Truyền dạy, chăm sóc, ân cần, bảo ban
Trái tim đời giáo rộn ràng
Bài ca sư phạm ngân vang tháng ngày
Dẫn lòng giữ trọn mê say
Vững tâm đưa tiếp đò đầy qua sông.*

(Thuỷ chung một chuyến đò đời
– Huỳnh Linh Sơn)

Đi qua tháng rộng ngày dài và những thăng trầm thời cuộc, Sài Gòn đã không còn là tên đất tên sông mà đã là một nguồn cảm hứng tuôn trào bất tận khơi

mạch nguồn cho dòng chảy tâm hồn những người yêu thơ ca. 30/4/2025, tập thể Ngô Thời Nhiệm xin được mạo muội “tập làm thơ” để gửi chút tâm tình mộc mạc mà chân thành tới mảnh đất lành và những con người nghĩa tình, hồn hậu, kiên trung. Rất mong tập thơ này là một món quà nhỏ dành tặng cho Sài Gòn - Thành phố Hồ Chí Minh, cho những người con của Sài Gòn và cho tất cả những ai yêu mến thành phố trẻ...

*Sài Gòn gom những bông khuâng
Cho ta khắc nhớ mỗi lần đi xa...*

**(Đi giữa lòng thành phố thân yêu
– Huỳnh Linh Sơn)**

Chỉ cần trong lòng ta có Sài Gòn, chỉ cần đặt mảnh đất này vào một vùng nhớ trong tim, Sài Gòn sẽ trở nên gần gũi, thiêng liêng và mãi mãi.

“Thành phố tên Bác rạng ngời tin yêu” – Những trang yêu mộc mạc mà chan chứa về Sài Gòn của riêng ta, Sài Gòn của chúng ta!

PHẠM THỊ THUÝ VĨNH

*Người sáng lập hệ thống
trường Ngô Thời Nhiệm
Phó Chủ tịch HĐQT kiêm
Tổng GD công ty CPPTGD Miền Đông*

THÀNH PHỐ TÊN BÁC RẠNG NGỜI SỬ XANH

Xuân về én vút trời mây
Ký ức bùng dậy về đây tháng ngày
Năm mươi năm trước vẹn đây
Tháng Tư đại thắng cờ bay rợp trời
Môi cười mắt hát nơi nơi
Đón đoàn giải phóng rạng ngời tình dân
Đời vui giục già bước chân
Đau thương khép lại xa gần chung tay
Cánh Thần, dang rộng trời mây
Năm mươi năm trước cờ bay rợp trời

Toàn dân náo nức hò vui
Đón người chiến thắng chói ngời quang vinh
Quân dân đầy ắp nghĩa tình
Giang sơn thống nhất, hòa bình dựng xây.

Sài Gòn rục rờ nước non
Viễn Đông hòn ngọc vuông tròn sử thơm
Người vui thong thả áo cơm
Phố quen rục sắc hoa đơm lối đời
Hội nhập vượt sóng ra khơi
Thành phố tên Bác – rạng ngời sử xanh
Tương lai hạnh phúc ngọt lành
Chắt chiu “hy vọng” xây thành ước mơ
Nghìn năm nhật nguyệt tỏ mờ
Đường Người lối Đảng bao giờ phai
Vững bước đi trên đường dài
Thành phố giàu đẹp trên đài vinh quang.

NĂM MƯƠI NĂM THÀNH PHỐ MANG TÊN BÁC

Tự hào Thành phố mang tên Bác
Rộn ràng vang khúc khải hoàn ca.
Năm mươi năm giải phóng quê nhà,
Hoa rạng rỡ từ tim và lý trí.
Tỏa ngát hương văn thơ chân - thiện - mỹ,
Nhớ ơn người giải phóng quê hương.
Sài Thành nay vang vọng khắp bốn phương,
Gương dũng sĩ khắc ghi trang sử đỏ.
Máu anh hùng thấm tươi miền đất nhỏ
Vai đồng, chân sắt vượt dải Trường Sơn.
Thần tốc hành quân tiến đến Sài Gòn,
Ngày toàn thắng rợp trời vui giải phóng.

Năm mươi năm, bàn tay vàng yêu quý,
Những khối óc vươn tầm cao thế kỷ.
Dựng thành đô tráng lệ, huy hoàng
Xúng danh tên Bác, rạng ngời trang sử Việt.
Cho hôm nay và mãi mãi mai sau
Thành phố mạnh giàu sáng rực năm châu.
Lịch sử Việt Nam luôn ngẩng cao đầu
Thành phố Hồ Chí Minh bắc nhịp cầu
Vươn tầm hội nhập, chung sống phồn vinh
Kết đoàn bốn biển năm châu nghĩa tình
Văn minh thời đại nước mình thêm xinh
Muôn dân hạnh phúc quốc gia thái bình.

BA MƯƠI THÁNG TƯ LỊCH SỬ

Ba mươi tháng Tư cờ rợp trời
Mùa hạ đang về nắng vàng tươi
Người dân Việt Nam mừng phấn khởi
Em thơ vui vẻ rộn tiếng cười

Năm mươi năm đã qua rồi
Bao nhiêu thế hệ đã đổi đời
Đất nước vươn mình cùng hội nhập
Trong sắc vàng mãi mãi sáng tươi.

SÀI GÒN NGÀY ẤY BÂY GIỜ

Sài Gòn hơn ba trăm năm lịch sử
Một hành trình quyết tử cho Tổ quốc quyết sinh.
Sài Gòn thành phố rạng danh Lạc Hồng
Trẻ già trai gái đồng lòng
Nghìn thu toả sáng quang vinh giống dòng.

Năm mươi năm tháng Tư hạnh phúc
Thành phố Hồ Chí Minh tươi đẹp
Cùng non sông dải cánh thanh bình
Đổi mới không ngừng, thành phố văn minh.
Tất cả mọi con tim tiến tới
Chung lòng góp sức, xây dựng tương lai
Dựng nên thành phố kỳ đài,
Viễn Đông hòn ngọc tương lai mạnh giàu.

SÀI GÒN - NƠI ẤY TRONG TÔI NGHĨA TÌNH

Thành phố Sài Gòn không phải quê tôi,
Mà trong tim, nghĩa tình sâu nặng.
Những năm tháng Bắc - Nam chia cắt
Đảng – Bác soi đường, thấp sáng niềm tin.

Tôi lớn lên với khát vọng trong tim
Xẻ dọc Trường Sơn vì miền Nam ruột thịt
Rời hòa bình, lòng vẫn luôn ước nguyện
Cống hiến trí tài cho đất nước dầu yêu

Bốn mươi bốn năm cùng Thành phố sớm chiều
Mong một ngày Sài Gòn vươn ra biển lớn
Đường đến tương lai thênh thang muôn hướng
Năm tháng đi qua in dấu triệu lớp người.

Gần ba mươi năm tôi giữ lửa với nghề
Âm thầm chèo đò đón đưa bao thế hệ
Dòng sông tri thức chảy miệt mài, lặng lẽ,
Đưa thành phố mình vươn tới những tầm cao!

Sài Gòn trao tôi nghĩa nặng tình sâu,
Dẫu chẳng sinh ra, mà lòng thương quý
Giờ nơi đây là nhà, là quê, là bạn,
Tạc dạ ghi lòng mãi yêu kính biết ơn.

Đất nước reo vui trong ngày hội lớn,
Niềm hân hoan như tiếp lửa lòng tôi.
Vững niềm tin trên hành trình phía trước
Cho hôm nay và cho đến tương lai!

MÙA SÀI GÒN

Sài Gòn xuân về rực rỡ hoa
Nắng vàng trải khắp phố phường xa
Hồng, cúc, mai vàng đua khoe sắc
Đó đây vang vọng khúc hoan ca.

Mùa hè về phượng trở rực hoe
Bằng lăng tím biếc pha màu nhớ
Mưa rào dịu mát trời oi ả
Lưu luyến say lòng bởi tiếng ve

Lá vàng báo tin mùa thu sang
Nắng vàng nhẹ, trời xanh dịu dàng
Học sinh lại đến trường đến lớp
Tiếng trống trường nghe những rộn vang.

Sài Gòn chẳng có mùa đông lạnh
Mùa thu kéo dài màu lá vàng
Miền Bắc heo may về
Nhớ lắm! Nơi đây mai vàng rực xuân sang.

NGƯỜI SÀI GÒN THƯƠNG NHỚ MÃ THĂNG LONG

Sài Gòn thành phố anh hùng
Năm mươi năm tung bừng lễ hội
Hơn ngàn năm Thăng Long - Đông Đô - Hà Nội
Trào dâng trong dòng máu Lạc Hồng.

Thăng Long xưa vùng đất hồng hoang
Nghe âm vang hồn thiêng sông núi
Đã hình thành Văn Lang thời đại
Phù Đổng Thiên Vương trang sử oai hùng.

An Dương Vương dựng lũy thành đồng
Trung Nữ Vương khởi binh dẹp giặc
Đền nợ nước, trả thù nhà, anh thư quắc thước
Ngàn năm liệt nữ lưu danh.

Lý Thái Tổ rời đô về đất La Thành
Vùng đất thiêng “Rồng bay, Hồ phục”
Nơi hiền tài bốn phương nô nức
Hội tụ về văn hiến dựng nền!

Bao lần phá Tống bình Chiêm
Mở bờ cõi vượt miền Bồ Chánh
Truyền thống Đông A ba lần phá Thất Đát
Chương Dương cướp đảo, Hàm Tử bắt thù

Bạch Đằng vang vọng chiến tích ngàn thu
Sống mãi Thăng Long kiêu dũng
Thành Đông Quan Vương Thông hoảng loạn
Ái Chi Lãng tổng binh Liễu bỏ mình

Mười năm một cuộc trường chinh
Đông Quan vang Bình Ngô đại cáo
Thăng Long hào hùng xuân Kỷ Mão
Diệt Hứa Thế Hanh, bức Nghi Đống treo thân
Tôn tổng binh một ngựa lui ải quan
Đào báo tiếp rục trời đưa nở.

Đảng quang vinh phát cao cờ đỏ
Các mạng mùa thu sạch bóng mây mù
Mười hai ngày đêm kiên quyết chống thù
Điện Biên Phủ trên không làm nên lịch sử

Bảy Mẫu, Hồ Tây, Thuyền Quang, Trúc Bạch
Hà Nội vươn mình trong nắng ngoại ô
Choàng tay ôm cả vùng đất ven đô
Cầu Thê Húc cong cong khoe nét đẹp.

Thủ đô như một bức tranh tuyệt tác
Tam Đảo, Ba Vì ôm ấp Hà Nội thơ
Sông Đà, sông Thao hợp với sông Lô
Sông Đuống, sông Hồng
mang phù sa làm nên châu thổ.

Thủ đô vươn mình từ Cách mạng Mùa thu
Ngày thống nhất Bắc - Nam trọn niềm vui đại thắng
Ngày đại lễ con hướng về Thủ đô
Nhớ ơn Người đã nhuộm thắm màu cờ Tổ Quốc
Cho Sài Gòn rạng rỡ hôm nay

Năm mươi năm thành phố
tung bừng hướng về ngày hội!
Cả đất nước mừng vui, phấn khởi
Đứa con xa xin gửi tấm lòng thành
Người Sài Gòn thương nhớ mãi Thăng Long.

GIỮA SÀI GÒN NHỚ MÙA THU HÀ NỘI

Sài Gòn xanh xanh những hàng cây
Trời mênh mông tím, trắng mây
Nhớ về Hà Nội, mùa thu nhớ
Hàng me già trong gió bay bay

Cành sấu bên hè lá lác lay
Cánh đồng ven đô cò trắng bay
Nhớ đường Thanh Niên đầy thơ mộng
Thu Sài Gòn tưởng nhớ Hồ Tây

Bến sông Hồng đỏ những con đò
Những cây bàng ngả màu lá đỏ
Cầu Thê Húc cong cong khoe nét
Hương hoa sữa đậm đà sắc mơ

Sài Gòn chiều lặng tím mưa
Nhớ Hà Nội những mùa thu xưa...

THÁNG TƯ ĐẠI THẮNG RỰC HỒNG SỬ XANH

Thành phố tên Bác đổi thay
Phố phường chuyển biến từng ngày kang trang.
Công nghiệp ngày một mở mang,
Phố phường ngày một rộn ràng, nguy nga.
Cầu đường hiện đại mở ra,
Nông thôn đột phá tạo đà đi lên.
Đời sống tươi đẹp, vững bền,
Văn hóa, công nghệ đua chen hàng đầu.

Con đường hội nhập dài lâu
Thành phố tên Bác mạnh giàu, kang trang.
Dân quân đoàn kết, đồng lòng
Tháng Tư đại thắng rực hồng sử xanh.

ƠN ĐẢNG

Đảng là ánh sáng mặt trời
Đảng đã đem lại cuộc đời cho ta
Đem vui cho trẻ lẫn già
Dân tộc độc lập bài ca kết đoàn
Bao nhiêu chiến thắng khải hoàn
Xóm làng, thị tứ râm ran tiếng cười
Đảng là màu đỏ đẹp tươi
Như là dòng máu sáng ngời tình thương
Đàn em cắp sách tới trường
Học bài lịch sử quê hương đất mình
Càng học càng thêm niềm tin
Có Đảng dẫn dắt dân mình ấm no
Vững tay chèo lái con đò
Chín mươi lăm năm Đảng - thước đo lòng thành.

MỪNG ĐẢNG 95 NĂM

Mừng Đảng chín lăm năm tròn
Vững tay chèo lái con thuyền Việt Nam
Từ ngày đánh giặc ngoại bang
Đem lại độc lập huy hoàng cho dân.

Kinh tế kỹ thuật xứng tầm
Năm châu bốn biển góp phần vẻ vang
Lịch sử tiếp nối từng trang
Nam - Bắc phố thị xóm làng đổi thay.

Đất nước đi lên mỗi ngày
Nhà cao, đường rộng hôm nay đẹp giàu
Ơn Đảng, ơn Bác cao sâu
Chúng con vững bước dài lâu chí bền.

BÁC VẪN BÊN CON

Bác đã đi xa Bác chẳng còn
Bác là cỗ thụ của chúng con
Bác vẫn luôn ở trên trần thế
Bác đang ngủ yên bên chúng con.

Bác vẫn sống mãi với chúng con
Thị thành đồng ruộng khắp lối mòn
Vui buồn gian khó Bác an ủi
Bác! Ánh lửa thiêng dẫn chúng con.

Bác là tấm gương soi dẫn lối
Lời Bác dạy chẳng thể pha phôi
Dù thời gian trải dài năm tháng
Bác mãi là niềm tin sáng tương lai.

ƠN ĐẢNG, ƠN BÁC

Tôi sinh ra là người may mắn
Vì có Đảng có Bác dẫn đường
Dẫn thân theo Đảng Bác nêu gương
Khi tôi trẻ Người đã gieo mầm sáng.

Bác giúp tôi thoát khỏi vòng u ám
Những nghĩ suy, tham vọng tầm thường
Biết dẫn thân vào sự nghiệp chung
Để hôm nay thấy lòng thanh thản.

Đảng, Bác là ánh hào quang chói sáng
Lý tưởng Đảng là niềm tin ghi tâm
Gương sáng Bác cho tôi rèn giữa tinh thần
Ơn Đảng, Bác đời đời ghi nhớ.

THỦY CHUNG MỘT ĐƯỜNG

Tim hồng son sắt dặm trường
Theo chân Đảng, Bác một đường thẳng ngay
Giàn truân, vất vả tháng ngày
Mà tâm thanh thản đong đầy hồn thơ.

Tên Người sáng cả ước mơ
Gương soi nhân cách, biển bờ thanh cao
Tình Người ấm áp dạt dào
Thấm từng cây cỏ, quyện vào lời ca.

Cho con vững bước đường xa
Soi vào bóng Bác, trẻ già tu thân
Gập ghềnh muôn nẻo đường trần
Nhưng đường Cách mạng một phân chẳng rời.

Mặc cho vật đổi sao dời
Đường Người, lối Đảng trọn đời khắc ghi
Bề đời sóng gió lắm khi
Bền gan, vững chí sá gì khó khăn.

Theo Người, dạ sáng như trăng
Vui buồn sướng khổ, nhọc nhằn, ung dung
Theo Đảng, theo đến tận cùng
Buông hơi cạn sức, thủy chung một đường.

HỌC TẬP TẮM GƯƠNG BÁC HỒ

Gương sáng của Bác Hồ
Ta học hỏi suốt đời
Mang sứ mệnh trồng người
Phải như lời Bác dạy.
Bác là núi là sông
Là màu xanh không trung
Là màu cờ Tổ quốc
Cả cuộc đời vì nước
Bác tỏa sáng khắp nơi
Cho hồn ta thấm tươi.

TỔ QUỐC TRONG TÔI

Tổ quốc trong trái tim tôi,
Anh hùng bất khuất rạng ngời sử ca.
Đất liền – Biển đảo một nhà,
Các dân tộc Việt chan hòa yêu thương.
Theo Đảng chỉ lối dẫn đường,
Luôn học tập Bác – Tắm gương rèn mình,
Vẹn tròn non nước, gia đình,
Mãi mê gánh nợ ba sinh gánh đời.
Tâm nguyện như ánh mặt trời,
Việt Nam! Tổ quốc sáng ngời trong tôi.

THĂM DI TÍCH
NƠI BÁC Ở UDON THANI - THÁI LAN
(Từ tháng 7-1928 đến tháng 11-1929)

Udon Thani – in dấu Bác năm xưa
Con đến thăm nghe lòng mình thỏn thức
Bao người Việt nguyện đồng tâm chung sức
Xây điểm tựa cho Tổ quốc giữa quê xa.

Udon Thani vang vọng bài ca
Về người cách mạng thanh cao, vĩ đại,
Trái tim son bắt nhịp cầu Việt - Thái
Biển ân tình chan chứa, đong đầy...

Ngôi nhà tranh một thuở vẫn còn đây
Giữ truyền thống Việt nghìn năm bất hủ,
Kỷ vật còn đây như Người đang ngủ,
Gối nhỏ bên song, đơn sơ chiếc giường cây.

Bóng dáng Người còn in mảnh đất này
Bao tháng năm vẫn vẹn nguyên hơi ấm,
Cây nhãn sum suê ơn Người chăm đằm,
Hàng dâm bụt đỏ thắm điểm rào tre.

Cây khế trĩu quả nặng tình quê mẹ,
Ấm lòng người lữ khách tha phương,
Chân bồn ba đi khắp dặm trường
Hồn non nước giúp Người thêm mạnh mẽ...

Mỗi khóm hoa đường muốn kể ta nghe
Đóa huệ trắng nhắc tên người yêu dấu
Hoa tinh khiết mang hương sắc tình đầu
Đã chấp cánh những bước chân thế kỷ.

Udon Thani - địa chỉ đỏ diệu kỳ
Bản Noong Ôn ghi khắc thời gian khó
Nơi kể chuyện những trái tim tươi đỏ
Vượt chông gai tìm độc lập, tự do.

Udon Thani che chở một vĩ nhân
Nơi ấp ủ một vàng dương cách mạng
Nơi tình nghĩa đồng bào lai láng
Đất và người chung thủy tấm lòng son.

Mặc thời gian, mặc nước chảy đá mòn
Trái tim Việt vẫn yêu thương trọn vẹn
Udon Thani mãi là điểm hẹn
Của niềm tin và lẽ sống tri ân.

Rời Udon Thani dạ băng khuâng
Mỗi kỷ vật chứa một miền ký ức,
Chia tay nghe xuyên xao lòng ngực
Chân bước đi mà lệ đầm trong hồn.

Udon Thani sẽ mãi trường tồn,
Khu di tích mang ân tình Thái - Việt,
Nơi lưu dấu những bước chân hào kiệt,
Dệt màu son trang sử cha ông.

Di tích này - lịch sử của non sông!
Người dân Việt quyết chung tay bảo vệ
Triệu trái tim chung một lời tuyên thệ:
Xây hùng cường thỏa lòng Bác ước mong!

Cho Việt Nam rạng rỡ giống Tiên Rồng
Vững niềm tin kiến tạo trang sử mới,
Trên đài vinh quang, sánh vai thế giới
Con thuyền Việt rẽ sóng vượt trùng khơi.

KHÚC TÂM TÌNH GỬI THEO CHUYẾN ĐÒ NGANG

Gửi học trò, tuổi mười tám như hoa
Mùa hè cuối em chẳng được vui ca
Chỉ miệt mài lo online vất vả
Xây tương lai, mong cuộc sống yên hòa.

Bằng lăng tím, phượng đỏ còn ngẩn ngơ
Như lưu luyến, nuôi tiếc một trời thơ
Mùa chia tay, lòng cô dang thương nhớ
Biên tâm tư trăm con sóng vỗ bờ.

Dịch Covid gây biến cố khó lường
Tuổi hoa niên bỗng chốc rời xa trường
Không lễ tri ân, chẳng ngày tổng kết
Chưa kịp trao dòng lưu bút thân thương

Em gửi lại hành lang gió chiều vương
Gót chân gà tung tẩy nắng sân trường
Bao thầy cô và bạn bè yêu mến
Tập vở kia còn thỏn thức mùi hương.

Cả mùa thi, thanh xuân em khổ luyện
Gửi khát khao trong đôi mắt nhưng huyền
Chung một hướng, thầy trò vui trực tuyến
Thân tuy xa nhưng lòng chẳng cách xa.

Thi mùa dịch - bao lo toan, vất vả
Gặp lại nhau mà chỉ dám đứng xa
Trái tim yêu lỗi hẹn vì giãn cách
Bởi việc chung, em gắng sức vượt qua.

Bạn bè em có đưa thi đợt một
Cũng có người phải đợi đến đợt hai
Yên tâm nhé, đừng buông tiếng thở dài
Hạt đã gieo hãy bình tâm gặt hái.

Em đã qua một kỳ thi lịch sử
Từng đối mặt với dịch bệnh nguy nan,
Không sợ hãi! Tâm thế luôn sẵn sàng
Vững lòng tin “sau mưa trời lại sáng”.

Đừng ham vui chọn cuộc sống an nhàn
Đời có nghĩa khi em biết cống hiến
Đích thành công – khó khăn là bước đệm
Hạnh phúc nào trải trên lối nhưng êm?

Công tương lai mở rộng chào đón em
Tuổi thanh xuân như con nắng qua thềm
Hãy nhiệt huyết, kiên cường và tử tế
Dù chông gai vẫn “chân cứng đá mềm”.

Tuổi mười tám hãy sống đẹp chữ đời
Luôn lạc quan trước nghịch cảnh, chia phôi
Sống và Yêu bằng trái tim chân ái
Tâm an nhiên như nắng trải trên đời.

Ba mẹ cho em một trái tim
Còn yêu thương em phải tự đi tìm,
Thầy cô cho em bao kiến thức
Nhưng thành người phải “mài sắt nên kim”.

Tuổi mười tám, tâm hồn em mở toang
Nghe cuộc đời sôi động và âm vang
Màu thanh xuân vẽ ước mơ tươi sáng
Xây tương lai bằng hoài bão căng tràn.

Cô đã đưa bao thế hệ ra trường
Lần đưa này yêu thương nhiều hơn cả:
Lứa học sinh chịu thiệt thòi, vất vả
Trái tim xanh còn canh cánh nỗi niềm.

Cây phượng già đang thắm thì kỷ niệm
Bản nhạc ve hòa tiếng gió râm ran
Cơn mưa hè rơi bên hiên vắng lặng
Vắng học trò con nắng buồn mênh mang.

Rồi mọi thứ sẽ trở thành dĩ vãng
Thời gian trôi, mùa hạ cuối. Xón xang!
Thêm một lần - cô ghen ngào nức nở
Khúc tâm tình gửi theo chuyến đò ngang.

BÀI CA TỪ NÓT NHẠC “BA CHUNG”

Kẻ thù mang tên **Corona!**
Đại dịch hoành hành mọi quốc gia
Gieo rắc tai ương, gây thảm họa
Cướp bao sinh mạng trẻ lẫn già.

Trường lớp vắng tiếng trẻ vui ca
Cô thầy vất vả dạy từ xa
Học trò phải căng mình trực tuyến
Khó khăn chồng chất khắp mọi nhà

Xí nghiệp, công trường khan nguyên liệu
Siêu thị, phố phường vắng người qua.
Cuộc sống đảo lộn vì giãn cách
Cơm áo gạo tiền nổi xốt xa...

Chung sức, chống giặc Corona!
Sắc lệnh thủ tướng được ban ra
Cả dân tộc bên nhau chiến đấu
Mỗi xã - phường là một pháo đài

Cả nước mình già - trẻ - gái - trai
Chung quyết tâm đẩy lùi đại dịch
Mỗi người dân là một chiến sĩ
Từ hậu phương cho tới tuyến đầu

Dũng cảm tiên phong là Bác sĩ
Ngày đêm vất vả không ngơi nghỉ
Giữa làn ranh sinh tử mong manh
Cứu người gieo sự sống an lành

Yêu lắm nhiệt huyết tuổi đôi mươi
Thanh niên, bộ đội đổ mồ hôi
Lớp lớp người tham gia tình nguyện
Khó khăn, nguy hiểm chẳng ngại ngần

Cảnh sát, công an chẳng xót thân
Vững vàng phòng tuyến bảo vệ dân
Tình người lan tỏa nơi chốt trực
Giúp dân “vượt cạn” biết bao lần

Giữa đại dịch “mầm non” đâm chồi
Nhu vâng dương ngời rạng trên đời
Con kiên cường khi không có mẹ
Nhờ bàn tay ấm áp chăm nuôi.

Những bếp ăn nông đượm tình người
Tấm lòng thiện nguyện tựa hoa tươi
Hương về cộng đồng đang khó khổ
Yêu thương như nắng trái xanh ngời

Người Việt Nam ở khắp nơi nơi
Muôn triệu trái tim cất thành lời
Vòng tay nhân ái thêm rộng mở
Vườn hoa yêu thương thắm vị đời.

Chung lòng, một dạ chính là đây
Cả nước Việt giang rộng vòng tay
Cưu mang, không để ai khốn khó
Yêu thương nhau như bát nước đầy

Người Việt đìu nhau qua hoạn nạn
Dù mưu sinh còn lắm bộn bề
Như đại dương trăm sóng vỗ về
Tiếng vọng khắp năm châu bốn bể

Cả dân tộc nguyện nắm chặt tay
Đoàn kết, trách nhiệm thêm từng ngày
Quyết tâm thực hiện nghiêm chỉ thị
Niềm tin son sắt chẳng chuyển lay.

Chung ý chí, năng lượng thêm đây
Bên nhau ta có thêm sức mạnh
Bão giông qua trời quang mây tạnh
Qua thác lũ sông lại bình yên.

Này! Những kẻ ôm giữ cái riêng
Đừng ích kỷ, đầu cơ, vô cảm
Này! Những người lo âu sầu thảm
Vui lên cho đời bớt chán nhàm

Đừng bi lụy, than thở, cảm ràm
Lạc quan để hoa đời thêm sắc
Nụ cười đong tràn trong ánh mắt
Sống cái tôi vơi vơi bao dung

Bài ca từ nốt nhạc “ba chung”
“Chung sức - chung lòng - chung ý chí”
Tâm - Tâm giúp Việt Nam hùng vĩ
An nhiên, bền bỉ vượt hiểm nguy

Trường lớp kia nhiều ngày khép cửa
Chẳng sao cả, thầy - trò cùng trực tuyến
Gian khó, càng vững vàng tôi luyện
Giãn cách xa, nhưng nhớ thêm gần.
Thắng đại dịch. Cuộc chiến sẽ thành công!!!

SÀI GÒN ƠI, TA HÁT BẢN TÌNH CA

Sài Gòn ơi, ta hát bản tình ca
Đất và người thơm thảo ngát hương xa
Cùng chung sức, chung lòng, chung ý chí
Vượt phong ba cùng đón nắng chan hòa

Ngược thời gian hào hùng trang sử rạng
Máu cha ông nhuộm màu cờ vẻ vang
Qua đau thương Sài Gòn lại huy hoàng
Vui đại thắng, non sông liền một dải

Cùng nước Việt đi tiếp những dặm dài
Căng sức mình, thành phố trẻ vươn vai
Xây no ấm, dệt phồn hoa cường thịnh
Ngọc Viễn Đông – nét kiêu hãnh trang đài

Rồi những ngày giặc Covid tác oai
Sài Gòn ta thương tổn chẳng nguôi ngoai
Bao số phận bi ai già lẫn trẻ
Cuộc mưu sinh... chông chất nổi u hoài.

Giữa đại dịch, Sài Gòn lại xông pha
Vào cuộc chiến dữ dội không tiếng súng
Dù mất mát cũng chẳng hề nao núng
Triệu trái tim nguyện hiệp sức đồng tâm

Trong chét chóc khát vọng vẫn xanh mầm
Cả nước Việt thực hiện nghiêm sắc lệnh
Toàn dân tộc quyết đẩy lùi dịch bệnh
Dù hy sinh, dù gian khó, dải dầu...

Người Việt mình, khắp bốn bề năm châu
Năm chặt tay, kiên cường ta chiến đấu
Mỗi người dân - một chiến binh, dũng sĩ
Mỗi phường xã - hiên ngang một pháo đài.

Đất nước mình bao cô gái chàng trai
Tuổi thanh xuân đẹp tựa ánh ban mai
Sài Gòn đau, góp bàn tay xoa dịu
Đem yêu thương viết cô tích diệu kỳ.

Đội tiên phong: tuyến đầu - y bác sĩ
Giữa làn ranh sinh tử không ngơi nghỉ
Quên niềm riêng, lo cứu người, tận tụy
Để cho đời vui bớt cảnh phân ly

Xung quanh ta triệu trái tim từ bi
Hòa chung nhịp đập bao dung, nhân ái
Bếp yêu thương mang tình người trang trải
Tấm lòng vàng gửi bao kiếp phôi phai.

Đẹp biết bao anh bộ đội Cụ Hồ
Mang trái tim phụng sự vì dân nước
Những người lính nguyện thủy chung sau trước
Giúp quê hương đang trong cảnh cơ hàn.

Thương làm sao, bao chiến sĩ công an
Dù gian khó, nguy hiểm chẳng từ nan
Bảo vệ dân, đêm ngày canh phòng tuyến
Giúp chị em “vượt cạn” biết bao lần.

Còn nhiều lắm những lòng tốt vô danh
Kể sao hết những trái tim thiện lành
Giúp đồng bào qua tai ương nghịch cảnh
Hương đời vương giữa cuộc sông mong manh.

Sau giông tố, trời đất lại tươi xanh
Qua đêm đen Sài Gòn ta trở giấc
Phố xôn xao, người rộn ràng tất bật
Đời lại vui, nôi nức khắp xa gần.

Vững niềm tin: Sài Gòn lại khang trang
Ngọc Viễn Đông mãi tráng lệ, huy hoàng
Xứng danh với tên Bác Hồ vĩ đại
Cùng Việt Nam rạng rỡ khắp hoàn cầu.

Bốn nghìn năm sử Việt ngẩng cao đầu
Chống ngoại xâm, kết đoàn gìn giữ nước
Chống đại dịch cũng một lòng sau trước
Tổ Quốc ơi, sao quá đôi tự hào!

Sài Gòn ơi, trái tim ta nghẹn ngào!
Viết yêu thương giữa tháng ngày giông bão
Sẽ ôn thôi! Lý trí ta mách bảo
Sau cơn mưa lại thắm sắc cầu vồng.
Thắng đại dịch. Nhất định sẽ thành công!

KỶ NIỆM CÔNG TRÌNH LƯU DẤU MÃI TRONG TA...

*(Kỷ niệm xây dựng trường Ngô Thời Nhiệm
CS Bình Tân trong mùa đại dịch Covid 19)*

Để nghiệp trồng người bền vững vươn xa
Ngô Thời Nhiệm dậy tràn khát vọng xây thêm cơ sở mới
Thêm hành trang, ta sẵn sàng đi tới
Dựng ngôi trường đẹp,
 ươm mầm trí đức để thấp sáng tương lai.

Phía Tây Nam thành phố, chí lớn ta nối dài
Bất nhịp cầu tri thức cho trò,
 xây ngôi nhà chung của bao thế hệ
Khó khăn chất chồng, mưa bão ta mặc kệ
Quyết tâm làm tròn sứ mệnh của nghiệp trồng người,
 khai đức, gieo nhân.

Để có thêm một điểm sáng giáo dục tại quận Bình Tân
Đã có biết bao nhiêu thăng trầm,
 khó khăn mặn đắng mồ hôi và nước mắt
Kỷ ức còn mãi trong lòng, kỷ niệm xây trường
 là cả một trời nhớ quay quắt
Những hành trình không tên, bao buồn vui
 không thể đong đếm và kể hết bằng lời...

Cứ tưởng mọi thứ sẽ vào cuộc êm xuôi
Nhưng cuộc sống khắc nghiệt, đôi khi không theo
những kế hoạch đã vạch sẵn
Đại dịch ập đến bất ngờ, Sài Gòn đau thương,
cả thành phố oằn mình, giãn cách
Công trình tâm huyết đang xây cũng trở nên
ngổn ngang, chất chồng thử thách
Giữa cơn bão Covid hung hãn tràn về...

Sài Gòn xám xịt trong tiếng khóc tỉ tê
Công trường tháng Tư ép cọc, tiến độ chậm,
làm sao kịp xong trong tháng tám?
Nỗi trăn trở vẫn ngày giờ đeo bám
*Trời không phụ lòng người, dốc sức, chung lòng mọi
việc ắt sẽ ổn thôi.*
Giờ ngẫm lại suy nghĩ ấy vẫn thấy xúc động, bồi hồi
Bởi chúng ta chưa bao giờ đối mặt
với bài toán khó nhằn đến như thế
Cứ tưởng còn khó hơn cả việc mò kim đáy bể
Ấy thế mà mọi việc cũng xong...

Vậy là, dù khó khăn gian khổ chất chồng
Những con người ở công trường vẫn không lùi bước.
Chủ đầu tư, nhà thầu, kỹ sư, công nhân –
tất cả cùng đồng lòng tiến về phía trước
Gian nan vẫn bám trụ kiên gan...
Đau bệnh không một tiếng kêu than
Biến công trường thành ngôi nhà thứ hai,
với tinh thần trách nhiệm cùng tư thế sẵn sàng

Căng mình chống dịch; làm việc say mê; ăn ở, ngủ
nghỉ tại công trường, thực hiện linh hoạt “ba tại chỗ”
Công nhân, kỹ sư, nhân viên của nhà trường đồng
lòng tương hỗ,... và mỗi người là một chiến binh.

Mỗi ngày qua là thêm một dáng hình
Từng viên gạch xây cao thêm điểm trang
cho một công trình bẻ thế
Ngôi trường này không chỉ thấm công sức
và mồ hôi mặn mòi như muối bể
Đó còn là ký ức không phai về những ngày
chống chọi với đại dịch có một không hai...

Hết khó khăn đợt dịch lần một,
gian khổ bội phần ập đến ở đợt dịch lần hai.
Bao nét mặt u buồn, những đôi môi mím chặt
không giấu nổi những tiếng thở dài
Từng bước lẫm lẫm, từng phút nghĩ suy,
giữa đêm khuya, ngọn đèn thao thức mãi
Có nhiều khi, ta thức trọn canh đầu
mà quên mất chuyện đêm dài...

Mặc đường công trường lầy lội những ngày mưa dai
Mặc vật tư khó giao, việc vận chuyển
nhiều khi tưởng chừng như bết tắc
Mặc giá cả leo thang, mặc dịch bệnh hoành hành
và nhiều thứ đau tim, chóng mặt...
Nhưng chẳng một suy nghĩ nào bỏ cuộc,
không một ai lùi bước trước khó khăn...

Những đêm khuya, ánh đèn vẫn sáng rực
giữa công trường mà cứ ngỡ bao ánh trăng
Tiếng máy móc xình xịch hòa vào chập chờn
trong giấc ngủ.
Mồ hôi đầm áo, lòng người dậy lên nỗi lo lắng
xen lẫn bao ước mơ ấp ủ
Và niềm tin bất diệt: Đàn em thơ sẽ hạnh phúc nô đùa
dưới bóng ngôi trường đẹp đẽ ở phía tương lai...

Bình minh lại lên sau một đêm dài
Thành phố qua những ngày cuồng phong,
vàng dương sáng bừng trở lại
Ngôi trường với bảy dãy nhà bốn tầng vươn cao,
bề thế và hiên ngang, tự tin và vững chãi
Giữa Sài Gòn mùa thu, trời xanh cao điểm sắc mây hồng...

Tháng mười một, từng góc sân trường ta đem cây trồng
Hẹn chim về đua hót trên vòm cây lộc biếc
Hàng phượng kia rồi sẽ lớn nhanh gọi hè về tha thiết
Phơi sắc hồng theo khúc nhạc ve râm ran...
Từng ngày, từng ngày một khang trang
Những dãy phòng đã hiện lên trước mặt
Sân trường rộng, những viên gạch vuông vức người
thợ nào khéo tay sắp đặt
Sẵn sàng cho một năm học mới hân hoan...

Cánh cổng trường náo nức mở toang
Chào thầy cô với trái tim yêu nghề và nhiệt huyết sẵn sàng
Đón các em, lứa học trò đầu tiên ngây ngô, trong sáng
Năm học đầu vui cất tiếng hát vang...

Chiều cuối năm, nghe tiếng máy rộn ràng
Đứng lặng nhìn công trường,
lòng dậy lên bao cảm xúc khó tả.

Quên sao được những tháng ngày hồi hả
Những con người thâm lặng nhưng trách nhiệm
và nhiệt huyết hăng say...

Thời gian khắc nghiệt
nhưng tất cả cứ vẫn còn nguyên đây
Ký ức còn in sâu trong từng viên gạch,
từng hành lang, từng hàng cây, lớp học
Mỗi bước chân thong thả hôm nay nhắc nhớ
từng bước chân những ngày thần tốc
Khát vọng, tin yêu và... táo bạo đã xây nên
đáng vóc một ngôi trường.

Mùa xuân về hoa cỏ thoảng mùi hương
Công trình khoác lên mình chiếc áo mới
Bao cảm xúc trong cái bắt tay hồ hởi
Vui buồn kia khó nói thành lời...

Đạo chân qua sân bóng, hồ bơi
Khu nội trú ánh điện sáng rõ
Tự đứng nghe lòng mình nức nở
Kỷ niệm còn thồn thức đầy vui...

Thuyền tri thức lại rẽ sóng vươn khơi
Trường Ngô Thời Nhiệm vang tiếng muôn nơi
Nghiep trồng người dậy tin yêu phơi phơi
Ươm mầm xanh, gieo tri thức cho đời.

Nhớ hành trình xây trường một thời
Quý ân tình của bao người thợ
Thương những bữa cơm vội, tiếng cười giòn,
những lời động viên và cả niềm trân trọng
Mỗi kỷ niệm là một niềm thơ...

Trường Ngô Thời Nhiệm đã hiện thực hóa giấc mơ
Những người công nhân xây dựng đã hoàn thành sứ mệnh
Những dấu chân tất bật, những giọt mồ hôi rất bỏng,
những ngày tháng cật lực xây trường trong muôn vàn
khó khăn, dịch bệnh...
Tất cả là một phần của ngôi trường này,
một phần của hoài niệm se sắt không tên!

Sẽ giữ mãi trong lòng, không thể quên
Biết ơn nhé! Người thợ xây gắn bó
Nghiep công trình, anh lại tới đâu đó
Xong - lên đường...

Công trường này gửi ký ức sau lưng.

Công trình này không chỉ là những viên gạch,
những khối bê tông hay những lớp sơn
Đó còn là câu chuyện của nỗ lực, của những tháng
ngày vui buồn bên nhau, đồng lòng vượt gian khó
Câu chuyện của những con người đem muôn phần,
ưu tư nhẹ tênh trút bỏ
Để dồn tâm, dốc sức, đem cả trái tim và ước vọng
cùng kiến tạo một ngôi trường.

Con mưa cuối mùa như thay ta trút những niềm thương
Lưu luyến tiễn bước những người thợ rời đi
trong chiều hồi hả
Chia tay nhé! Người thợ xây nhiệt thành, vất vả
Kỷ niệm công trình này lưu dấu mãi trong ta...

MIỀN TRUNG – HÀNH TRÌNH ĐỎ TÔI QUA

*(Kỷ niệm chuyến đi về nguồn của đoàn trường
Ngô Thời Nhiệm từ 28/12/2024 đến 01/01/2025)*

Rong ruổi khắp dải đất Miền Trung
Càng thấy yêu quê hương xứ sở
Dẫu đường xa, mặc núi sông cách trở
Trái tim son thao thiết trở về nguồn.

Điểm đầu tiên, ghé Nam Đàn - Xứ Nghệ
Về Làng Sen nghe chuyện Bác thuở thiếu thời
Ngôi nhà cũ ươm dấu chân cuộc đời
Nuôi chí lớn Người tìm đường cứu nước.

Xe bon bon dặm dài non nước
Xứ Nghệ lưu tình nghĩa đậm sâu,
Viếng thăm Di tích Phan Bội Châu
Nghe vang vọng danh người chí sĩ.

Đất miền Trung muôn đời hào khí
Thời thế sinh tạo lắm anh hùng
Mai Hắc Đế vị vua kiên trung
Đuổi ngoại bang xây nền tự chủ
Đền vua Mai – minh chứng đầy đủ

Về Hà Tĩnh trong một sáng êm lằng
Thăm Ngã ba Đòng Lộc huyền thoại
Bao ký ức, bao cuộc đời tươi rói
Hố bom kia không thể xoá nhòa!
Lòng kính cẩn dâng những đoá hoa
Bông cúc trắng gửi thăm từng bia mộ,
Mùi cô gái xuân xanh đương độ
Vì tự do, thân gửi lại chiến trường,
Bồ kết bay theo gió tỏa hương
Như nhắc kể chuyện ngày xưa oanh liệt...
Mùi cô gái, mùi bông hoa thanh khiết
Tuổi thanh niên dành phá núi, mở đường
Mặc bom rơi, mặc khốc liệt chiến trường
Tâm vững vàng đưa xe ra tiền tuyến.
Khát vọng thanh niên – khát vọng dâng hiến
Sống bám đường – chết cũng bám đường
Cho hôm nay vạn khách thập phương
Dâng nén hương tiếc thương, tưởng nhớ...

Đền Quảng Bình một chiều rạng rỡ
Vào Vũng Chùa thăm mộ tướng Văn
Người anh cả của toàn quân đội
Giản dị ngay cả lúc yên nằm,
Dấu một đời chinh chiến trăm năm
Tên tuổi gắn với bao chiến tích
Võ Nguyên Giáp – đỉnh cao chiến dịch
Lừng lẫy năm châu, chấn động địa cầu...

Sóng biển ru Người giấc ngủ sâu
Triệu du khách vẫn ngày đêm viếng nhớ,
Đảo Yến linh thiêng áp ôm che chở
Canh cho Người trọn vẹn giấc thơ...

Ghé Phong Nha – Kẻ Bàng thăm cõi mơ
Động Thiên Đường xứng danh miền cổ tích
Chôn thiên thai giữa rừng sâu u tịch
Rũ hồng trần, người thư thả an nhiên.

Biên Nhật Lệ xanh một màu thanh thiên
Tô điểm thêm bức tượng đài Mẹ Suốt
Trái tim mẹ in bóng hình thời cuộc:
Bi tột cùng mà tráng lệ, kiên trung!
Mẹ đã về một cõi vô cùng
Nhưng tâm vóc vẫn trường tồn năm tháng,
Người mẹ giữa mưa bom bão đạn
Bền bỉ đưa bộ đội qua sông,
Mẹ thầm lặng góp ngàn chiến công,
Cho Đất Việt ngày xuân chiến thắng.

Về Gio Linh một chiều đẹp nắng
Nghĩa trang Trường Sơn – những hàng mộ uy linh
Trong lặng yên vẫn kiêu hãnh đoàn binh
Những người lính vẫn miệt mài xung trận,
Giữa rừng thiêng, anh gửi lại xác thân

Nằm yên nghỉ, độ trì cho Tổ Quốc,
Hàng vạn trái tim sáng bừng như ngọc
Bên đại ngàn bất diệt khúc tráng ca.
Bên hàng mộ lòng thỏn thức đư ba
Nhang trầm bay khẩn lời thương sâu sắc:
Mặc các anh đến từ Nam, Trung, Bắc
Nghĩa trang này là mái nhà chung.
Yên nghỉ nhé những người con anh hùng
Quên đời xanh, vì núi sông quyết tử.
Bên mộ anh viết những dòng thi tứ:
Nước yên bình, hồn tự tại ung dung...

Về Quảng Trị, thăm Thành Cổ oai hùng
Dẫu không có những hàng bia mộ
Nhưng ký ức một thời máu đỏ
Vẫn hằn in như mới hôm qua.
Dòng Thạch Hãn chở nặng phù sa
Đã chứng kiến những thăng trầm lịch sử,
Những trận đánh oai hùng bất tử
Tám một ngày đêm bền bỉ, ngoan cường...
Nén nhang trầm theo gió tỏa hương
Gửi tri ân đến những anh hùng liệt sĩ,
Những người lính vô danh, không một dòng địa chỉ,
Nhưng nghe sao thân thiết vô cùng...

Đến Thừa Thiên, thăm xứ sở hoàng cung
Viếng di tích nghìn năm phong kiến
Bao triều đại thịnh - suy, vinh - hiển
Huế giữ gìn bằng cả trái tim...
Hiểu triều Nguyễn: đến Thành Nội uy nghiêm
Thấu phước duyên: ghé Thiên Mục cổ tự
Tìm bình yên đến sông Hương tình tứ
Nghe thâm trầm muôn thuở đất cố đô.

Có đi khắp biển, núi, sông, hồ
Mới thấu hiểu dáng hình Tổ Quốc
Mỗi đặc trưng của từng vùng đất
Đều mang hồn cốt của cha ông.
Đất nước này rộng lớn mênh mông
Còn biết bao nhiêu địa chỉ đỏ?
Càng đi nhiều càng thấy mình bé nhỏ
Hành trang đầy một kiếp nhân sinh.
Còn hơi thở, còn tiếp tục hành trình
Chinh phục những cung đường trải nghiệm,
Khắc trong tâm nước non kiêu diễm
Gót phiêu bồng ươm nhựa sống con tim...

YÊU THƯƠNG ĐỂ LẠI KHẮP MIỀN NHÂN GIAN

*(Kính viếng Đại tướng Võ Nguyên Giáp –
ngày cả nước đưa tiễn Bác Giáp về nơi an
nghỉ cuối cùng)*

Được tin Bác Giáp đi xa
Ngậm ngùi nước Việt lệ nhòa tiếc thương
Danh thơm rực rỡ chiến trường
Hành trang giản dị vô thường nghỉ ngơi
Theo Bác Hồ, Bác Giáp ơi
Công ơn trời bể muôn đời khắc sâu
Như sao Bắc Đẩu trên đầu
Lung linh gương sáng, bền lâu đức tài
Một đời đại tướng dẻo dai
Năm châu kính cẩn bờ vai nghiêng mình
Bác là vị thánh hiển linh
Dệt trang sử Việt phồn vinh đất trời
Tiền Bác tác dạ đây vơi
Triệu con người nhớ, buồn phôi mắt chiều
Canh giác ngủ Bác thân yêu
Cháu con viết tiếp vạn điều Bác mong
Nước non chung một tác lòng
Chia đau tiếp sức biển sông nối liền
Tuổi già Bác phải quy tiên
Yêu thương để lại khắp miền nhân gian.

BÀI CA SƯ PHẠM

Gặp ghềnh muôn nẻo dặm trường
Đưa đò trí thức – con đường rạng vinh
Bài ca sư phạm trung trình
Sao rời vật đổi nghĩa tình chẳng vơi
Lòng son không thẹn với đời
Học trò lớp lớp xa rời bến xưa
Đưa đò chẳng ngại gió mưa
Thầy cô quên cả sớm trưa, nhọc nhằn
Cho trò trí tuệ đức nhân
Như chim đủ cánh dẫn thân vào đời
Trông người nghiệp thắm rạng ngời
Vun xây, điu dắt đây vơi nỗi lòng
Bài ca sư phạm rục hồng
Hương đời thơm mãi giữa dòng thời gian.

CÔ MUỐN

Cô muốn là lái đò
Đưa các em qua sông
Viết tương lai màu hồng
Từ hành trang trí thức

Cô muốn là ngọn gió
Thổi yêu thương mát lành
Nâng những trái tim xanh
Đến chân trời mơ ước

Cô muốn là ngọn đuốc
Soi sáng đường em đi
Thắp lên những diệu kỳ
Dệt tương lai hoa gấm

Cô muốn là bóng cả
Che chở cho đời em
Cho tuổi thơ êm đềm
Giữa bão giông cuộc sống

Cô muốn là bến chờ
Ngóng tin em thành đạt
Biên lòng cô dào dạt
Đôi bước đời em đi.

NHẢNH NHỮ THẦY CÔ

Chữ “**Tâm**” ghi nhớ đừng quên
“**Tâm**” cao sư phạm phải nên nhớ đời
Đừng để thiên hạ chê cười
Sứ mệnh “**trồng người**” hãy mãi xứng danh
Học trò nhỏ, phải dỗ dành
Thầy cô rèn luyện tâm tầm thanh cao
Thương nhau như giọt máu đào
Mái trường thân thiện, ngày nào cũng vui
Không bao giờ được thoái lui
Vượt qua trở ngại đầy lùi khó khăn
Nhà tơ – trọn kiếp thân tầm
Học trò rời bến thảng năm nhớ hoài
Gắng công dạy dỗ miệt mài
Sự nghiệp giáo dục trên đài vinh quang.

THƯỜNG NGHỀ THẦY GIÁO

Hiểu nghề thầy mới nặng lòng thương mến
Người “lái đò” lắm ghềnh thác trong phong ba
Dòng sông lênh đênh mang theo nhiều hoài niệm
Từ tuổi xuân xanh cho tới xế tà.

Dòng sông chở nặng phù sa
Đề bù đắp cho hoa cỏ đôi bờ
Hoa cỏ ngát hương, bay ra biển cả
Đò ở lại, khách lần lượt qua.

Dòng sông không bao giờ phẳng lặng
Người “lái đò” vất vả chở khách qua
Đề dòng sông xanh và trong trắng
Đề học trò chắp cánh bay xa.

TRI ÂN CỘI NGUỒN

Với tấm lòng tri ân tiên tổ
Các thế hệ cháu con tưởng nhớ cội nguồn
Lạc Long Quân, Âu Cơ trăm trứng vương tròn
Đã tạo nên nước Việt trời Nam một cõi,
Lập quốc, an dân Phong Châu giương mối,
Đến thành công bao cực khổ gian nan
Luôn luôn kiêu hãnh giống dòng Rồng Tiên
Tim chúng con mang dòng máu Việt
Đều là con là cháu Lạc Hồng.

Chúng con nguyện xứng cha ông
Với đất nước bốn ngàn năm đã thành huyền thoại.
Chúng con luôn theo lời Bác dạy:
“Các vua Hùng đã có công dựng nước
Bác cháu ta phải cùng nhau giữ lấy nước”
Các vua Hùng lập nên nhà nước Văn Lang
Bác Hồ khai sáng nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa
Điền tên Việt Nam vào bản đồ thế giới.
Để truyền thống Hùng Vương thêm chói lọi.
Bác là hiện thân ý chí của dân tộc quật cường.
Cả cuộc đời khổ cực gian nan
Chí lớn như trăng sao vàng vặc.
Suốt đời người vì dân vì nước,
Mong cho nước mạnh, dân giàu
Cho xã hội cường thịnh dài lâu,
Cho đời sống văn minh, công bằng, bác ái.
Sông núi cỏ cây mang nặng hồn thời đại
Dân tộc ơn sâu nặng Bác Hồ
Đời Bác đẹp như bài thơ
Người người đoàn kết dưới cờ ngàn thế hệ.

LỖI HẸN

Hẹn em ngày Sài Gòn giải phóng,
Đặt nước tung bùng rợp cờ hoa.
Dắt tay em đi dưới nắng chan hòa,
Cùng chung vui dào dạt bản tình ca

Ta sẽ về thừa với mẹ cha,
Cho chúng mình nên duyên đôi lứa.
Nhưng...
Xin lỗi em!...
Anh đã không tròn hẹn ước

Tình yêu anh mãi giữ trong lòng
Là chiến sĩ, anh mang dòng máu nóng,
Cùng đồng đội thân tộc tiến thành đô.
Dưới ngọn cờ tung bay sắc đỏ

Vượt bom đạn, băng qua chiến lũy.
Vì Tổ quốc anh quyết chí hi sinh
Tất cả vì ngày giải phóng quê hương
Lỗi hẹn với cuộc tình hoa mộng.

Góp phần cho thắng lợi thành công
Hạnh phúc riêng không tròn hẹn ước
Mong em vững niềm tin tiến bước
Tình yêu chúng mình dành cho Tổ quốc non sông.

MƯA SÀI GÒN

Sài Gòn cơn mưa chiều nay
Bên kia mưa lớn bên này lại không
Mưa tạnh trời lại ửng hồng
Con giun con dế khóc rờn trời mưa
Lũ trẻ lại thích đùa nô
Dưới mưa đá bóng tắm mưa dầm mình
Cơn mưa đưa đến chuyện tình
Cho người gặp bất thành linh tránh mưa
Cơn mưa là sợi duyên tơ
Làm mai làm mối đón đưa ta - mình.

KÍ ỨC MÃI CÒN XANH

Ngày giải phóng miền Nam
Cả dân tộc hoan ca
Dưới ánh nắng chan hoà
Người người vui chiến thắng

Tim rộn ràng lo lắng
Tìm chẳng thấy anh đâu
Đang ở chiến hào sâu
Hay ở nơi nào đó

Lời thì thầm trong gió
Mang tình yêu bé nhỏ
Gọi anh nghe thấy không
Thỏn thức trái tim hồng

Giữa bầu trời mênh mông
Dội về bao kỉ niệm
Bối rối những nỗi niềm
Em hồi hải kiếm tìm

Được tin anh hy sinh
Khi tiến vào nội đô
Máu anh nhuộm sắc cờ
Ngay trước giờ chiến thắng

Em bàng hoàng chết lặng
Nhu trái đất ngừng quay
Cố tìm mình khỏi ngã
Dòng lệ rơi lã chã

Rồi vững vàng mạnh mẽ
Khe khẽ tự nhủ lòng
Vì Tổ quốc non sông
Anh hy sinh sự sống

Hiên dăng cả tuổi xuân
Vội tình yêu hoa mộng
Em tự hào về anh
Lau nước mắt bước nhanh

Gom vạt nắng trong lành
Cả mây trời trong xanh
Cả tình yêu muôn thuở
Gửi hồn anh an vui

Năm mươi năm xa rồi
Ngày kỉ niệm mỗi năm
Em dăng vòng hoa nhỏ
Nén hương trầm nhẹ bay

Gửi người thương yêu dấu
Nay chẳng còn bên nhau
Kí ức còn mãi xanh
Em vẫn nhớ về anh!

EM GÁI TÀN PHÉ

*Tặng Cẩm Vân - em bé tật nguyên vì chất
độc da cam khi đến giao lưu với trường
Ngô Thời Nhiệm*

Em gái độ tuổi trắng tròn
Tuổi hồng hé nụ miệng còn ngây thơ
Hai chân em cụt, mắt mờ
Bão giông vùi dập chẳng chờ kết hoa
Trời độ cho em giọng ca
Thương cho số phận thật là thương tâm
Em vẫn sống trên cõi trần
Lời ca tiếng hát lặng thềm nỗi đau
Tội ác của chất độc màu
Chiến tranh tàn khốc hại nhau tật nguyên
Bây giờ đất nước bình yên
Cuộc sống đầy đủ tật nguyên riêng em
Em cười giọng hát dịu êm
Lòng cô thổn thức như đêm tối trời
Em gái tàn phế kia ơi
Gương em đang mở trang đời đầy thêm.

HUỲNH LINH SƠN

Phó Hiệu trưởng trường

Ngô Thời Nhiệm cơ sở Tp.HCM

KIẾN TẠO THÀNH PHỐ BÁC

Ta khắc vào tâm khảm
Niềm khát vọng trào dâng
Thấp ước mơ trong ngàn
Vui kiến tạo thành phố.

Mở thêm nhiều đại lộ
Cho xe cộ băng băng
Người làm việc say hăng
Quyết nâng tầm cuộc sống.

Giữa trời mây lỏng lẻo
Những tòa nhà vươn cao
Thêm kiêu hãnh tự hào
Diện mạo đô thị lớn.

Trường học thay áo mới
Ươm hạnh phúc thầy trò
Quảng gánh nặng sầu lo
Thi đua dạy học tốt.

Cùng ghi tâm khắc cốt
Đầu tư công nghệ cao
Cùng trí tuệ nhân tạo
Xây tầm nhìn mai sau.

Triệu trái tim bên nhau
Thành phố chung nhịp đập
Tình người đầy ấm áp
Viết nên chương nghĩa tình.

Thêm nhiều nữa công trình
Khang trang và tiện ích
Sông xanh màu ngọc bích
Soi bóng đô thị xinh.

Những khu phố phồn vinh
Dân ấm êm no đủ
Những muôn phần xưa cũ
Ta gửi vào hôm qua.

Trang hoàng lại sân ga
Đầu tư tàu cao tốc
Di chuyển nhanh phút chốc
Người vui bước điềm nhiên.

Không còn những lụy phiền
Bệnh viện thêm tân tiến
Y học càng phát triển
Dân trường thọ, an yên.

Xây dựng thêm công viên
Dân luyện rèn sức khỏe
Người người thêm tươi trẻ
Rộn tiếng cười hân hoan.

Cả thành phố kết đoàn
Chung tay xây cơ nghiệp
Văn minh và lịch thiệp
Sài Gòn thêu gấm hoa.

Thành phố đẹp chan hòa
Dang tay chào thế giới
Xây tương lai phơi phới
Nuôi khát vọng thịnh cường.

Ta vững bước trên đường
Kiến tạo thành phố Bác
Chào ngày mai tươi sáng
Rạng rỡ đài vinh quang.

SÀI GÒN CÓ EM

Sài Gòn có em
Trời vẫn đẹp dầu nắng táp, mưa sa
Phố vẫn điệu mặc người xe hối hả
Tâm vẫn an dù mưa sinh vất vả
Bờ vai em cho anh tựa giấc an nhiên.

Sài Gòn có em
Anh gồng mình với cơn áo gạo tiền
Gánh gian truân không một lời than trách
Lúc chông chênh, khi muộn phiền, thử thách
Lòng nhủ thầm: về nhà sẽ ổn thôi!

Sài Gòn có em
Nụ hôn đầu còn nồng đượm trên môi
Góc công viên còn vương làn tóc rối
Hương tình yêu của một thời sôi nổi
Kỷ niệm dậy một vùng nhớ tình khôi...

Sài Gòn có em
Minh bên nhau hát khúc chung đôi
Giữa muôn nẻo dòng người bước vội
Trăm ngã đường cũng về một lối
Tiếng trẻ thơ cười rộn gian nhà.

Sài Gòn có em
Anh chẳng cần rong ruổi phương xa
Gót phong trần quên thói la cà
Hương gia đình dậy lên nồng nã
Chỉ mong về tổ ấm đôi ta...

Sài Gòn có em
Mỗi ngày sống là mỗi ngày hoa
Anh nâng niu quý từng khoảnh khắc
Bên Sài Gòn, bên em anh thầm nhắc:
Thành phố này anh giữ mãi trong tim.

SÀI GÒN LẠ LẮM EM ƠI

Sài Gòn mình lạ lắm em ơi!
Thức quanh năm chẳng hề than mỏi
Bao kiếp người mưu sinh khắp lối
Gửi huy hoàng trong ước mơ đêm...
Sài Gòn mình mỗi ngày lớn thêm:
Phố thênh thang, tàu xe hối hả
Người nối người ngược xuôi tất tả
Nhịp mưu sinh dệt nét duyên đời.

Sài Gòn mình lạ lắm em ơi!
Điều đà cả hai mùa mưa nắng
Như cô nàng trẻ trung, xinh xắn
Gom vô tư chấy trợn thanh xuân.
Sài Gòn mình có lúc băng khuâng:
Phố xe duyên tình nhân hò hẹn,
Tiếng rao đêm - những phận người không vẹn
Nụ cười giòn nghe mệt nhọc tan vui...

Sài Gòn mình lạ lắm em ơi!
Có thành phố trong lòng thành phố
Chim rú nhau tìm về xây tổ
Mảnh đất lành gọi khách phương xa.
Triệu triệu người vui sống chan hòa
Không phân biệt vùng miền, giọng nói
Bắc, Trung, Nam thân quen chào hỏi
Giọng ân tình xao xuyên vành môi.

Sài Gòn mình lạ lắm em ơi!
Ngọc Viễn Đông một thời vang dội
Đất thành đồng chiến tranh, lửa khói
Viết tự do bằng máu hy sinh.
Sài Gòn nay trở giấc bình minh
Thành phố Bắc đón thời đại mới
Đô thị trẻ sánh vai thế giới
Như con tàu vượt sóng vuron khơi!

Sài Gòn mình lạ lắm em ơi!
Đi thật xa vẫn nghe gần gũi
Hương thành phố tràn trong nỗi nhớ
Và tin yêu như sóng vỗ bờ.
Sài Gòn mình đánh thức giấc mơ
Cho triệu người chứng minh thân phận
Cho yêu ghét, vui buồn, hờn giận
Làm đầy thêm dư vị cuộc đời...

Sài Gòn mình lạ lắm em ơi!
Bao trái tim chung một nhịp đập
Khát vọng dâng trong lòng ấm áp
Mười triệu người - một quê hương chung.
Sài Gòn mình đẹp đến lạ lùng!
Cơ hội chia đều cho tất cả
Nghe cái tên rung rung trong dạ
Xứ tương phùng thấp ước mơ hoa.

ĐI GIỮA LÒNG THÀNH PHỐ THÂN YÊU

Rủ nhau đi khắp một vòng
Ngắm nhìn thành phố mà lòng xuyên xao
Tin yêu xen lẫn tự hào
Sài Gòn tươi đẹp gọi chào bốn phương
Người xe tấp bập phố phường
Công trình diễm lệ cao vươn mây trời
Đô thị của triệu cuộc đời
Đồng lòng kiến thiết, chung lời dựng xây
Khắp miền Đất nước về đây
Cả Nam, Trung, Bắc đong đầy yêu thương...

Củ Chi đất thép kiên cường
Thành đồng vững chãi - hậu phương sẵn sàng
Địa đạo muôn thuở hiên ngang
Mặc cho giặc Mỹ quét càn ngày đêm.

Cần Giờ biển sóng ru êm
Một vùng bán đảo nhung mềm thảm xanh
Nước trời một sắc trong lành
Nơi đây một thuở chiến tranh oai hùng.

Thủ Đức rộng lớn muôn trùng
Thành phố hiện đại, thủy chung, nghĩa tình
Người dân thân thiện, văn minh
Khát vọng đổi mới, chuyển mình tiến lên.

Bình Tân đất rộng thênh thênh
Công viên, bệnh viện, chùa đền, chung cư
Trường công cho đến trường tư
Dân tình no đủ, già từ khó khăn

Tân Bình, Tân Phú say hăng
Đầu tư phát triển sánh bằng các nơi
Máy bay rộn rã bầu trời
Phi trường nhộn nhịp chào mời khách thăm.

Quận Ba, quận Tư, quận Năm
Quận Sáu, quận Bảy quyết tâm nâng tầm
Quận Tám nỗ lực, cần chăm
Quận Mười, Mười Một uơm mầm tương lai.

Quận Nhất bèn bỉ, dẻo dai
Trái tim thành phố - miệt mài điếm tô
Tôn vinh thành phố Bác Hồ
Đi đầu phát triển cơ đồ nước non.

Gò Vấp danh tiếng mãi còn
Công viên Gia Định đi mòn lối yêu
Làng hoa e ấp yêu kiều
Hạnh Thông Tây vọng vang chiều tháp chuông.

Bình Thạnh tha thướt ngày buông
Dạo khu Văn Thánh vui buồn lứa đôi
Thường ngoạn Landmark bồi hồi
Lung trời gió thổi đứng ngòi ngẩn ngơ.

Nhà Bè gọi cả trời thơ
Nước chia hai ngã thân thờ khách thăm
Bến phà Bình Khánh bao năm
Ngược xuôi vạn chuyện kể trăm chuyện đời.

Hóc Môn xứ sở tuyệt vời
Vườn trầu Bà Điểm gọi mời ghé qua
Ngã Ba Giồng kể sử nhà
Địa danh thấm máu ông cha kiên cường.

Phú Nhuận hai tiếng thân thương
Giàu sang khởi sắc phố phường kang trang
Cổ điển – hiện đại mơ màng
Bao nhiêu di tích, trăm ngàn món ngon.

Quận Mười Hai tiếng mãi còn
Một vùng cửa ngõ Sài Gòn mến yêu
An Sương sầm uất sớm chiều
Khu công nghệ lớn, thật nhiều làng mai.

Còn bao nhiêu nét trang đài
Sài Gòn cất giữ miệt mài trăm năm
Sâu trong con ngõ lặng thầm
Sài Gòn vẫn thức rì rầm thâu đêm.
Bình minh dịu dịu êm êm
Ráng chiều trải thảm nhung mềm hoàng hôn
Mỗi tên đường - mỗi tâm hồn
Ngang qua cảm thấy bòn chòn bước chân
Sài Gòn gom những băng khuâng
Cho ta khắc nhớ mỗi lần đi xa...

SÀI GÒN CÓ NHỮNG NGƯỜI CON LỖI HẸN...

Sài Gòn

Có những người lỗi hẹn với mùa xuân

Bao người lính nằm xuống

trước mùa xuân đại thắng

Lệ Thương tiếc thắm trong vòng hoa trắng

Giữa ngàn hoa rực rỡ đón Hòa bình...

Sài Gòn

Có những người lỗi hẹn với chính mình

Khi đã không đi hết cung đường tuổi trẻ

Để giờ đây trong nghĩa trang lặng lẽ

Đóa hoa dâng trên phần mộ anh hùng...

Sài Gòn

Có những người mang một cái tên chung

Tổ Quốc gọi Họ là chiến sĩ

Khai phá, dựng xây, đánh Pháp, chống Mỹ

Máu xương kia đổ xuống thật nhiều...

Sài Gòn

Có những người lỗi hẹn với tình yêu
Hạnh phúc dờ dang trước ngày nước non giải phóng
Duyên đôi lứa là thề hẹn hôm qua cháy bỏng
Còn hôm nay, một trái tim yêu
phiêu bạt cuối trời xa...

Sài Gòn

Có những người lỗi hẹn với mẹ cha
Lá xanh rụng trước lá vàng xao xác
Bên bậu cửa trông tin con ngơ ngác
Mắt xa xăm tha thẩn đợi con hoài

Sài Gòn

Có những người lỗi hẹn với tương lai
Bởi hiện tại anh vĩnh viễn về Đất
Khúc chiêu hồn ru anh yên giấc
Chiến công còn muôn thuở không phai...

Sài Gòn

Biết bao người con gái, con trai
Xác thân nát cho nước nhà toàn vẹn
Những người con không tròn ước hẹn
Quên thanh xuân để dệt những mùa xuân...

SÀI GÒN THÁNG TƯ

Sài Gòn tháng Tư...

Nắng vàng một vùng nhớ

Gió bẽ lên mang hạ về bờ ngõ

Bằng lăng nhuộm con phố dài tím rờ

Hương đầu mùa vương những lối thơ.

Sài Gòn tháng Tư...

Phượng thơm hồng một khoảng trời mơ

Sắc đỏ rực gọi ve về râm rả

Mưa đầu mùa, bắt chợt vội vã

Kỷ niệm in khắp lối ta qua.

Sài Gòn tháng Tư...
Chợt nhớ da diết một thời xa
Thấy rung rung trước ký ức huy hoàng
những ngày lịch sử
Nước mắt và chiến công của một thành phố quyết tử
Giúp ta yêu thêm những khoảnh khắc hòa bình.

Sài Gòn tháng Tư...
Mỗi buổi sáng tươi mới nụ cười xinh
Những đôi mắt long lanh nhìn thành phố
sáng bừng lên nhựa sống
Hạnh phúc sinh sôi, khát vọng trào dâng,
nồng nàn cháy bỏng
Niềm tin dậy tràn như nước triều đông...

Sài Gòn tháng Tư...
Thầy trò vui hát khúc vô tư
Gom khao khát gửi vào từng tiết học
Góc sân trường lao xao vùng ký ức
Nghe hạ về gọi một thoáng băng khuâng...

NEO LẠI BÓNG MÌNH

Ai rồi cũng một lần vô hình trước gương
Hãy gắng sống những ngày hữu hình đẹp nhất
Khi nằm xuống, xác thân về với đất
Cõi dương gian còn *neo lại bóng mình*.

Ai cũng có cho riêng mình một bình minh
Khi đã qua miền thênh thang mịt mùng, tăm tối
Ai cũng có đôi lần bước vội
Giữa kiếp người ngắn ngủi mong manh.

Ai cũng chỉ một lần tuổi xanh
Nên cứ sống hết mình để không thẹn lòng, tiếc nuối
Rồi mai kia, ai cũng là tro bụi
Tham, sân, si chi cho bận bịu thân tâm...

Ai rồi cũng về phía xa xăm
Hãy trân quý những điều gần gũi nhất
Chốn thiên thu đâu còn chỗ
cho vui - buồn, được - mất
Nâng niu đi hạnh phúc ta có mỗi ngày.

Ai rồi cũng nhắm mắt xuôi tay
Hãy cứ sống thành thật với những gì mình thích
Để từng ngày trôi trên những việc làm hữu ích
Gieo duyên lành *cho đời chút ơn.*

Đường đời chẳng bao giờ bằng phẳng, láng trơn,
Đường sinh mệnh nghiệt ngã đến giản đơn,
Sống và chết trong mong manh gang tấc
Phù vân đùa một kiếp nhân sinh!

Ai cũng cần neo lại bóng mình
Dẫu chỉ là những say mê,
tận tình trong những điều nhỏ nhoi, bé mọn.
Cuộc sống méo hay tròn là do ta lựa chọn
Hạnh phúc nằm trong đáy trái tim son.

Hãy sống như hôm nay là ngày cuối chúng ta còn...

MÙA HIẾN CHƯƠNG GỬI LỜI YÊU XA

Có một ngày thời gian như ngừng trôi
Để ta thấy trái tim mình ấm lại,
Nghe yêu thương dậy trào bên ngực trái
Mắt rung rung, môi gọi thầy cô ơi...

Có một ngày mọi mệt nhọc tan vơi
Để ta được sống bình yên trong khoảng lặng
Kỷ niệm xưa, ơn cô thầy sâu nặng
Ta neo mình phía ký ức thên thang...

Sân trường xưa, giờ chắc nắng vẫn vàng
Tường rêu xanh, màu thời gian khắc dấu,
Mái ngói nâu chim én về reo đậu
Gọi mùa xuân thơm thảo ước mơ hoa.

Ôi ngày xưa... đâu dễ xóa nhòa:
Dầu cơm áo gạo tiền vất vả
Thầy cô vẫn miệt mài, tất tả
Vững tay chèo đưa mỗi chuyến đò qua...

Những cánh chim tung tẩy phía trời xa
Có thao thức khi đến Ngày nhà giáo?
Có bình tâm nghe trái tim mạch bảo:
Phong sương dệt màu tóc cô thầy!

Ước một ngày về nắm lại bàn tay
Bạn bè thân và thầy cô giáo cũ,
Chỉ lặng im... như thế là quá đủ!
Để yêu thương tan chảy trong lòng...

Mừng Hiến chương trong sắc thắm hoa hồng
Mong cô thầy vui khỏe, thông dong
Gửi lời yêu xa thiết tha, cháy bỏng
Từ cánh chim còn mãi miết tầng không...

Tết thầy cô gửi một sắc hoa lòng
Giữa Sài Gòn nghe cảm xúc mênh mông...

LỜI TIM CON...

Con yêu mái tóc phong sương
Màu tần tảo hy sinh... một đời Mẹ lo cho con cái,
Con yêu bờ vai vững chãi
Mẹ gánh trọn nhọc nhằn cho con thông thả bay xa.

Con yêu cả tiếng rầy la
Mẹ nghiêm khắc đến dịu dàng...
tôi rèn con thành người tử tế,
Những gian lao Mẹ chưa bao giờ kể
Và tình thương vô bờ... Mẹ giấu vào tận đáy tim.

Con yêu từng vết chân chim
Những đêm đợi con hần sâu khóe mắt Mẹ
Lo cho con vì những vô tâm, bất cần của tuổi trẻ
Thời gian khắc lên trán Mẹ muôn vằn nếp nhăn.

Con yêu những đêm đầy trở trăn
Mẹ nén thở dài vì ngày mai còn nỗi lo học phí,
Mẹ tiết kiệm từng đồng, từng tí
Cả một đời không son phấn, lụa là...

Mẹ giấu ước ao một lần được du lịch, chơi xa
Vì chén cơm cả nhà ta...
ước mơ ấy càng trở nên xa xỉ.

Con yêu những nỗi đau âm ỉ
Mẹ thầm lặng hứng chịu không một tiếng kể than.

Yêu cả sự tất bật, đảm đang
Bóng của Mẹ in khắp, từ sân nhà, vườn cây đến
hành lang, chái bếp...
Yêu lắm, nét đong đầy trong áo quần mẹ xếp
Nếp gấp còn lưu dấu tình thương...

Cả đời mẹ không một đồng lương
Không đồng thù lao trả một đời sớm khuya khó nhọc
Hạnh phúc của Mẹ là được tận tay chăm sóc
Vun tương lai tươi sáng cho đời con...

Vàng nhạt nguyệt chắc sẽ mãi còn
Nhưng con chẳng bao giờ còn Mẹ mãi,
Cơ cực qua rồi... Mẹ ơi, hãy thông dong, thư thái
Chúng con vui khi thấy mẹ tươi cười.

Những ước mơ Mẹ giấu thuở đôi mươi
Giờ thành thời mẹ con ta thấp lại,
Diệu kỳ lắm, mẹ ơi bên ngực trái
Lời tim con thương Mẹ... Chẳng ngoài ngoài!

Chôn phần hoa, con nhớ mẹ hoài!
Giữa xứ lạ con không hề đơn lẻ
Vì con biết, bên con luôn có mẹ
Là chốn yên bình, là bóng mát chở che...

THĂM TRUÔNG BỒN GỬI DÒNG LỆ CHỨA CHAN

Kỷ niệm ngày thăm di tích Truông Bồn

Về Xứ Nghệ ghé thăm Đô Lương
Viếng Truông Bồn ghi khắc thời oanh liệt,
Nơi mười ba trái tim thuần khiết
Chung nhịp đập quyết tử, hiến dâng,
Vì độc lập quên cả xác thân
Cùng cả nước ngoan cường xông trận
Một thế hệ xem chết cũng là bổn phận
Biết hy sinh khi Tổ quốc cần...

Nghe lịch sử mà lòng dạ băng khuâng
Chuyện Trưng Bôn, chuyện mười ba liệt sĩ
Cùng dân tộc viết bài ca thể kỷ
Vì nghiệp lớn xem cái chết tựa lông hồng:
Năm 68, một buổi sáng mùa đông
Những chàng trai cô gái rục xuân hồng
Nguyễn lấy thân mình làm “cọc tiêu” sống
Quyết mở đường, giữ huyết mạch giao thông.
Máy bay giặc gầm thét giữa tầng không
Bầy sói điên trút những trận bom ác liệt
Chẳng ngăn được dòng máu hào kiệt
Không diệt được trái tim tự do.
Các anh chị: Bôn, Doãn, Dung, Hiền, Hòa
Đang, Hạp, Hoài, Nhung, Tâm, Văn, Vinh, Phúc
Sinh chẳng chung ngày giờ nhưng ra đi cùng lúc
Xác thân vùi trong một trận bom...
Mười ba đóa hoa bị chiến tranh vùi chôn
Nhưng vẫn tỏa ngạt ngào hương sắc
Hương của đời, của tình yêu trong vắt
Hương tự do và tuổi trẻ không phai.
Đường thông, xe qua nhưng thanh xuân gửi lại
Có anh chị trẻ hẹn chuyện lứa đôi
Có cô gái dở dang dịp nhập học
Bao thịt da cùng đất Mẹ tan hòa...

Bom đạn kia đâu thể xóa nhòa
Những chiến công của một thời vang dội
Bao máu xương của đồng chí, đồng đội
Của Trường Bồn và hàng triệu anh hùng lịch sử
chưa biết tên!

Không thể quên và không được phép quên
Những sắc hoa cháy rực trên tuyến lửa
Lớp lớp người nằm xuống cho hòa bình gõ cửa
Cho Đất Mẹ tự do hát bài ca...

Cỏ Trường Bồn xanh biếc thối da
Như sống tiếp phận người dưới đất
Như kể chuyện về huyền thoại có thật
Một thế hệ chung tên gọi: Anh Hùng...
Trường Bồn qua thời bom đạn đi đùng
Nhưng ký ức mãi lung linh ngời sáng
Mỗi câu chuyện là một thiên sử rạng
Máu và hoa dệt chiến tích vẻ vang...

Nghe chuyện xưa sao trong dạ bàng hoàng
Thăm Trường Bồn gửi dòng lệ chứa chan!

28/12/2024

NGUYỄN THỊ TỐ UYÊN

*Chủ tịch Hội đồng
trường Ngô Thời Nhiệm*

SÀI GÒN TRONG TRÁI TIM TÔI

Trong trái tim tôi
Sài Gòn quê nội
Giồng Ông Tố gắn với tên cha
Kí ức ùa về thời thơ ấu

Hơn bốn mươi năm
Khoảng trời bao la
Cảm xúc dâng trào
Kỉ niệm mênh mang...

Đếm ngược thời gian
Gió nhuộm màu thời thêm sắc thắm
Vỗ về...
Tháng ngày xanh thắm.

Mười Chín Tháng Năm
Ngôi trường đầu tiên tôi học
Hồn nhiên tuổi ấu thơ
Đêm trung thu nô nức rước đèn

Buổi lạ ngày quen
Mầm Non Bé Ngoan Số Sáu
Mẹ cũng là cô giáo
Bé hay cười, miệng như thể tô son

Rồi bước lon ton
Ngày đầu tiên vào lớp Một
Câu trả lời ngại ngần không dám thốt
Chợt thương mẫu giáo tôi ơi!

Thiếu niên – tươi đẹp rạng ngời
Ngô Thời Nhiệm, Lê Quý Đôn nâng bước
Đệt mộng, uơ mơ, thổi bùng bao điều ước
Thương làm sao những hờn giận vu vơ.

Rồi con đường bỗng hoá thành thơ
Nguyễn Huệ, Bạch Đằng, Nam Kỳ Khởi Nghĩa
Cầu vòng bảy sắc long lanh chợt ánh lên màu đỏ tía
Xôn xao kỉ niệm vui buồn...

Nghĩ gì trong dòng kí ức đang tuôn
Quá khứ, tương lai và rạng ngời hiện tại
Tri ân Sài Gòn từ những ngày xa ngái
Chấp cánh hành trình - mỗi bước tôi đi!

Giữ hạt vun cây nghe đất thầm thì
Yêu bụi phấn vắn vương từ tháng ngày thơ dại
Quý cảnh, mến người, vững lòng thương mãi
Đò Ngô Thời Nhiệm vươn khơi –
người lái trẻ vững tay chèo...

VIẾT VỀ THÀNH PHỐ THỦ ĐỨC

Gửi về thành phố mây vẫn thơ,
Địa danh tươi đẹp, nét hoang sơ.
Vùng Bưng Sáu Xã xanh cây trái,
Người người hớn hở thỏa ước mơ.

Đền Bến Nọc – dấu ấn thương đau,
Tội ác Mỹ - Ngụy vẫn khắc sâu.
Nay vùng đất ấy vươn mình dậy,
Miền đất nghèo xưa đổi sắc màu.

Đài tưởng niệm Rạch Chiếc dựng xây
Nhớ chiến công oanh liệt nơi này
Hy sinh cho Sài Gòn giải phóng
Cho Thủ Đức rạng rỡ hôm nay

Đình Phong Phú, khói hương thành kính,
Di tích quốc gia mãi hiển linh
Cái nôi nuôi giấu bao chiến sĩ,
Để cho đất nước được yên bình.

Thủ Đức mỗi ngày một đổi thay,
Nhà cao trong phố, xanh hàng cây.
Phổ phường nhận nhiệm xây đời mới,
Đảng dân đoàn kết tay chung tay

Nhân lực chất lượng bồi đắp xây
Giáo dục vươn tầm hải cánh bay
Học trò háo hức vui đến lớp,
Rèn đức, luyện tài thật mê say.

Đảng vạch đường lối cho ngày mai,
Làm theo lời Bác, mãi hăng say
Trên dưới đồng lòng cùng tiến bước,
Cống hiến hết mình đẹp tương lai.

TƯỚNG NGUYÊN SỰ

Hiệu trưởng trường

Ngô Thời Nhiệm cơ sở Tp.HCM

ƠN ĐẢNG BÁC NGÀN CHƯƠNG NGHĨA TÌNH!

Việt Nam ngày càng tiến lên
Cách mạng Tháng Tám xây nền tự do
Đánh Tây đuổi Nhật thắng to
Xây nền độc lập nên pho sử vàng
Ngày Hai tháng Chín huy hoàng
Tuyên ngôn độc lập khắp trời truyền lan
Toàn dân quyết giữ giang san
Tự do hạnh phúc thịnh an, vững vàng
Diệt Tây, Mĩ – Nguy tiếng vang
Bắc Nam thống nhất ngập tràn quang vinh
Đảng Bác ngọn lửa hiền linh
Toàn dân phấn khởi an sinh nước nhà
Việt Nam ngày càng tiến xa
Hội nhập quốc tế nước ta thịnh cường
Đảng Bác chỉ lối soi đường
Ơn Đảng ơn Bác ngàn chương nghĩa tình.

TRẦN ANH DŨNG

Hiệu trưởng trường

Ngô Thời Nhiệm cơ sở Bình Dương

NHỚ NGÀY GIẢI PHÓNG

Bâng khuâng giữa buổi chiều xuân,
Thoảng cơn gió nhẹ, như gợn, như xa.
Năm mươi năm đã trôi qua,
Ngày vui chiến thắng như là mới đây.
Cho tôi sống lại phút giây,
Đoàn quân giải phóng cờ bay rợp trời.
Bước chân dừng mãi tuyết vời
Ánh mắt quả cảm rạng ngời niềm tin
Tôi mười tuổi, rất hồn nhiên
Theo chân người lớn trang nghiêm xuống đường,
Gặp anh giải phóng thân thương.
Nụ cười ấm áp vấn vương lòng người
Năm mươi năm, nửa cuộc đời
Giây phút đẹp ấy suốt đời không quên.
Kỷ niệm khắc mãi trong tim
Ngày vui đại thắng thiêng liêng rạng ngời.

TRẦN ĐỨC THÁI

Bí thư Đảng bộ hệ thống
trường Ngô Thời Nhiệm

95 MÙA XUÂN CÓ ĐẢNG

Xuân năm **Ba Mười** thành lập Đảng
Dẫn dắt muôn dân làm cách mạng
Chuyển hướng đấu tranh cứu quốc
Đánh đuổi thực dân giành độc lập tự do
Xuân Bốn Lăm chuẩn bị cho mùa thu cách mạng
“Tuyên ngôn độc lập” bản anh hùng ca
Chín năm kháng chiến chống Pháp đã làm nên
Xuân Năm Tư chiến thắng Điện Biên
Lừng lẫy năm châu chấn động địa cầu
Đánh Pháp, đuổi Nhật vang vọng năm châu
Bác Hồ đã ghi Việt Nam vào bản đồ thế giới
Xuân Sáu Tám Mĩ - Nguy phải ngẫm suy
Chịu đàm phán tại hội nghị Paris
Xuân Bảy Hai chiến thắng Điện Biên Phủ trên không
Pháo đài bay B52 tan tành tại Thủ đô Hà Nội
Đẻ thắng lợi miền Nam vùng lên tiến tới
Cho **Xuân Bảy Lăm** chiến thắng huy hoàng
Nam Bắc nối liền, lịch sử sang trang
Kinh tế phát triển ngày càng vững vàng
Đất nước thanh bình tự do hạnh phúc
Xuân Hai Không Hai Lăm - thời kỳ hội nhập
Chín mươi lăm năm hào hùng trang sử
Tự hào Việt Nam có Đảng quang vinh.

VŨ VĂN HIẾN

Phó Hiệu trưởng trường

Ngô Thời Nhiệm cơ sở Bình Dương

KHÚC CA THÁNG TƯ

Nắng Sài Gòn chập chờn tha thiết nhớ
Sáng tháng Tư cờ hoa nở sao vàng
Mây không còn vẩn đục những hoang mang
Trời đã cháy hồng lên trang sử mới.

Ngày rực rỡ mang tầm cao thời đại
Những đêm tàn tẩm tối đã lùi xa
Sông Sài Gòn cuộn cuộn chở phù sa
Cầu Công Lý yên lòng trong nắng ấm.

Ngày giải phóng của mùa xuân đại thắng
Đất nước tung bừng vang khúc hoan ca
Nam Bắc hai miền một dải sơn hà
Màu dân tộc thắm hồng thay áo mới!

NGUYỄN HỮU TÀI

Phó Hiệu trưởng trường

Ngô Thời Nhiệm cơ sở Tp.HCM

THÀNH PHỐ TÔI YÊU

Huế với dòng Hương Giang
Thành cổ đó trường tồn
Tiếng dạ thưa nhỏ nhẹ
Nuôi dưỡng tôi lớn khôn

Sài Gòn đầy hoa lệ
Thời gian trôi rất nhanh
Mọi thứ dường hồi hải
Chúng kiến tôi trưởng thành.

Nhớ tháng Tư lịch sử
Ngày thống nhất giang sơn
Huế - Đà Nẵng - Sài Gòn
Cờ tung bay khắp phố

Ngày tung bừng rạng rỡ
Trẻ già vui hớn hở
Thành phố mang tên Người
Tiếp sang trang sử mới

Tôi vẫn thương vẫn nhớ
Huế với mùa bão giông
Sài Gòn trao tấm lòng
Sẻ chia mọi gian khó

Nhớ những ngày đại dịch
Mất mát và đau thương
Lo lắng cho Sài Gòn
Yêu thương Huế gửi trọn.

Sài Gòn tâm cao mới
Tàu điện, đường rộng mở
Trở thành công dân số
Hân hoan người đón chờ

Huế chuyển mình thay đổi
Đã trực thuộc Trung ương
Với tiềm năng sẵn có
Hy vọng sẽ khác thường

Hồ Chí Minh và Huế
Thắt chặt tình hữu nghị
Cùng vươn tới đỉnh cao
Với tinh thần quyết chí

Hồ Chí Minh và Huế
Hai thành phố tôi yêu
Là quê hương ta đó
Gửi gắm biết bao điều.

SÀI GÒN MÃI LÀ QUÊ HƯƠNG THỨ HAI

Giải phóng Sài Gòn, rực rỡ huy hoàng
Đất nước tung bừng niềm vui ngày hội
Nửa thế kỉ trang sử mới vẻ vang
Non sông một dải, Nam Bắc nối liền

Tôi lớn lên trên mảnh đất võ trung kiên
Dòng máu đỏ khắc trong tim vang vọng.
Bước chân xa, chọn Sài Gòn năng động,
Nghịệp trồng người thơm mầm cho tương lai

Thành phố Sài Gòn, quê hương thứ hai
Kí ức ủa về một miền xa ngái
Từ hạt mầm tôi lớn giữa tình thương
Hơn hai mươi năm và cả ngày mai.

Biết ơn lắm, thành phố mang tên Bác,
Những con người nhân hậu mãi bên nhau.
Dẫu gian khó, vẫn một lòng trước sau
Sài Gòn! Mãi là quê hương thứ hai.

TRẦN NGUYỄN QUỐC VĂN

Phó Hiệu trưởng trường

Ngô Thời Nhiệm cơ sở Tp.HCM

THÀNH PHỐ CỦA THỜI GIAN

Năm mươi năm, thời gian thâm lặng chảy trôi
Lưu dấu trên những góc phố,
con đường Sài Gòn tôi yêu quý
Từng vết thương cũ đã vọng âm
trong dáng hình phố thị...
Ký ức của một thời lửa hoa ngót một nửa thế kỷ
Đội về khắc trong tim người, trong từng viên gạch,
từng mái nhà như vẫn còn mới nguyên...

Xưa Sài Gòn đón bình minh bằng khói lửa,
bom đạn triền miên
Nay Thành phố chào tương lai rạng rỡ
bằng những công trình vươn cao gọi ngày mới.
Từ Thủ Thiêm, tự hào phóng ánh nhìn vời vợi
Tôi thấy một Sài Gòn cần mẫn và mãi miết vươn xa
Thành phố cất mình bằng đôi cánh ước mơ
và khát vọng thái hòa.

NĂM MƯỜI NĂM – MỘT DÁNG HÌNH THÀNH PHỐ

Năm mươi năm, một chặng đường,
Sài Gòn vẫn vẹn yêu thương đậm đà.
Xưa trong khói lửa xông pha,
Nay vươn tầm vóc, chan hòa ánh dương.

Từ ngày giải phóng quê hương,
Sài Gòn đổi mới, phố phường khang trang
Đại lộ trải rộng thênh thang
Người xe tấp nập hàng hàng ngược xuôi

Bitexco vươn đỉnh trời,
Landmark 81 rạng ngời phồn hoa
Sài Gòn ngày mới chan hòa
Đau thương khép lại, lệ nhòa sướng vui.

Sài Gòn rộn rã tiếng cười
Nghe trong lòng phố thắm tươi ân tình
Sài Gòn rục rĩ hành trình
Hội nhập, phát triển, hiển vinh, đẹp giàu.

Thành phố Bác – niềm tự hào,
Yêu thương thấm thiết, dạt dào trong tim.

VÕ THIỆT TÂM

Phó Hiệu trưởng trường

Ngô Thời Nhiệm cơ sở Bình Dương

DẤU ẤN SÀI GÒN

Sài Gòn mùa nắng hay mưa
Dòng sông xinh đẹp say sưa uốn mình
Nhiều Lộc – từ thửa xa xưa
Tiếc thương anh Trỗi một trưa tháng mười.
Củ Chi đất lửa chói ngời,
Bến Dược – chiến công liệt sỹ đời đời khắc ghi
Bến Nhà Rồng – nơi Bác đã ra đi,
Tìm đường cứu nước sá gì gian truân,
Không màng năm tháng thanh xuân,
Thấp lèn hi vọng, niềm tin cho đời
Sài Gòn rục rĩ cờ vui,
Xe tăng 390 sục sôi lửa hờn
Bà Queo, Lãng Cha Cả, Bảy Hiền...
Binh đoàn đánh chiếm, truyền tin vui về,
Băng qua chốt chặn Thị Nghè,
Tiến Dinh Độc Lập – phát cao cờ hồng,
Rạch Chiếc, Ngã Bảy, Cầu Bông,...
Nhân dân nổi dậy, tấn công quân thù,
Ngày đại thắng – tung bừng hoan ca
Bắc Nam sum họp, an nhiên thái hòa...

LÊ VĂN CÔNG

Phó Hiệu trưởng trường

Ngô Thời Nhiệm cơ sở Tp.HCM

NIỀM VUI THỐNG NHẤT

Ba mươi tháng Tư rạng ngời,
Cờ hoa rực rỡ ngút trời Việt Nam.
Nhớ xưa đất nước lầm than,
Mừng ngày thống nhất, muôn vàn niềm vui

Non xanh nước biếc thêm tươi,
Hòa bình toả sáng khắp nơi phố phường.
Chung tay xây đắp quê hương,
Thành phố giàu mạnh trên đường vinh quang.

Lịch sử mới sang trang,
Mùa Xuân đại thắng sáng vàng sử xanh.
Hoà bình chấm dứt chiến tranh,
Bắc Nam sum họp, xứng danh Lạc Hồng

Nhớ khi đạn xé nương đồng,
Làng quê cháy đỏ, xót lòng thảm đau.
Mẹ già, con trẻ âu sầu
Bắc Nam sum họp nhịp cầu chung vui

Thành phố ngày càng đẹp tươi
Dân giàu nước mạnh như Người hằng mong
Trẻ già gái trai đồng lòng
Việt Nam kiêu hãnh hoá rồng vươn xa.

ĐẶNG MINH NGỌC

Trợ lý HDQT

(Có mẹ là Phạm Phương Phúc – là một trong các thành viên thuộc đơn vị thông tin, thuộc Trung Ương cục miền Nam V13-Tổng cục 3, bộ Nội vụ nay là Bộ Công an đã chiếm lĩnh đài phát thanh ngày Giải phóng Miền Nam 30-4-1975)

MÙA XUÂN CỦA MẸ

Năm mươi năm thấm thoát,
Ký ức vẫn nguyên màu.
Mùa xuân ấy của mẹ,
Không trôi vào lãng quên.

Xuân bảy lăm hùng tráng
Mẹ cùng đồng đội mình.
Đài phát thanh chiếm lĩnh
Tin chiến thắng dội vang

Mỹ - Ngụy cúi đầu hàng,
Trời tự do bừng sáng
Trên nóc Dinh Độc Lập,
Cờ giải phóng tung bay

Một đời mẹ gian lao
Bão giông cùng nắng lửa
Thanh xuân gửi chiến trường
Cho ngày vui đại thắng

Mẹ đã theo tổ tiên.
Về thế giới người hiền
Lòng bỗng chợt buồn tênh
Ngày vui không còn mẹ.

Ngày vui không có mẹ,
Nhưng tình mẹ vẫn đầy
Dù con vững bước dài,
Truyền bao niềm kiêu hãnh.

Tuổi xuân mẹ thừa xưa,
Cùng phút giây lịch sử
Ngày giải phóng huy hoàng
Tim con mãi khắc ghi!

VŨ THỊ NGUYỆT

Kế toán trưởng

TỰ HÀO THÀNH PHỐ CỦA TÔI

Thành phố tôi đáng tự hào
Năng động, đổi mới, sáng tạo mê say
Hạnh phúc an nhiên mỗi ngày
Dân sinh, dân trí ngày càng đi lên
Kinh tế phát triển vững bền
Kết nối thương mại mọi miền gần xa
Công trình kiên trúc hài hòa
Cổ điển vững chãi, đậm đà thời gian
Hiện đại sắc nét, thanh nhàn
Nguy nga lộng lẫy muôn vàn sắc hương

Giao thông nhộn nhịp phố phường
Hội nhập mở rộng cung đường kết giao
Thoả lòng mọi người ước ao
Môi trường xanh đẹp ngắm sao đêm về
Chốn này ai cũng đam mê
Thả hồn theo cảnh say mê ráng chiều
Thành phố tôi thật đáng yêu
Mỗi năm phát triển bao nhiêu công trình
Thành phố chung sống nghĩa tình
Dân giàu nước mạnh bình minh lòng người
Thành phố tươi đẹp diễm kiều
Xứng với tên Bác kính yêu muôn vàn
Hòn ngọc Viễn Đông huy hoàng
Trung tâm kinh tế sáng vàng tin yêu.

VĂN THỊ HOA THÀNH

Thư ký HĐQT

THÀNH PHỐ MANG TÊN BÁC KÍNH YÊU

Thành phố mang tên Bác kính yêu
Nơi hội tụ dấu ấn bao điều

Bến Nhà Rồng, buổi lên đường năm ấy,
Bác ra đi, ôm chí lớn phi thường
Bôn ba suốt hành trình thiên lý
Vớ Tâm - Tầm cùng Chân - Thiện - Mỹ
Chỉ lối soi đường cho dân tộc Việt Nam
Dựng cơ đồ, giành thắng lợi vinh quang
Vươn mình ngang tầm cao thế kỉ.
Ba Đình, Hà Nội mùa thu lịch sử,
Tuyên ngôn vang vọng khúc tráng ca,
Chiến thắng Điện Biên chấn động địa cầu
Đuổi Nhật, trừ Tây lấy lòng bốn bể
Khí phách Đông A hùng thiêng trang sử Việt,
Xẻ dọc Trường Sơn chí khí ngút ngàn,
Bắc - Trung - Nam một dải nối liền,
Giải phóng miền Nam nước non nhà thống nhất
Sài Gòn vang khúc khải hoàn ca.

Năm mươi năm Sài Gòn đổi thịt thay da
Thành phố mang tên Hồ Chí Minh vĩ đại,
Tỏa sáng niềm tin muôn đời rực rỡ
Ươm mầm xanh cho trái ngọt đơm bông.
Những con đường lịch sử khắc ghi
Những di tích lưu hồn sông núi
Hầm Thủ Thiêm vượt sông rộng mở,
Đông - Tây liền một lối đi về.
Đường Phạm Văn Đồng nối dài phố xá,
Metro lướt nhanh, xuyên suốt nội đô
Khu công nghệ cao vươn tầm thế kỷ
Phố thị chan hòa giữa biển muôn người.
Thành phố Hồ Chí Minh tôi yêu
Mỗi ngày lại đổi mới trên hành trình thiên lí
Thành phố rạng ngời tràn đầy sinh khí
NOI mở lòng chào đón muôn **NOI**.

Ta yêu thành phố mình qua bao mùa nắng mưa
Ngày sôi động, đêm yên bình, sâu lắng
Đêm thành phố đèn lung linh sao rọi
Thấp sáng lòng người, thấp sáng ước mơ.
Thành phố Hồ Chí Minh rục rờ dệt trang thơ
Bao công trình nguy nga hiện đại
Nơi cổ kính nơi phồn hoa đô thị
Đan thành bản hòa ca...
Sông Sài Gòn chở nặng phù sa
Kênh rạch dọc ngang, thuyền bè xuôi ngược
Cảng san sát những con tàu nối đuôi nhau xuất bến
Hứa hẹn mùa bội thu...

Con mưa chiều vương gió nhẹ đong đưa
Dịu dàng như khúc nhạc giao duyên, hò hẹn
Cho bao lứa đôi thêm ngọt ngào lãng mạn
Cho lòng người xích lại gần nhau.

Thành phố Hồ Chí Minh!
Là bài ca không ngừng hát
Là tình người dạt dào tha thiết,
Là niềm tin vững vàng bất diệt
Là tình yêu son sắt theo Người.
Nơi gương Bác, dựng xây đất nước,
Mang Chân - Thiện - Mỹ điếm tô đời.
Cho thành phố vươn tầm thế giới,
Ngời sáng tên Người mãi không phai!

CẢM XÚC THÁNG TƯ GIỮA THÀNH PHỐ BÁC

Tháng Tư về Sài Gòn rạng rỡ
Phố hân hoan, khắp nẻo rợp cờ
Thành phố Bác rực hoa chiến thắng
Bao năm dài... Người thỏa ước mơ.

Tháng Tư về dạt dào trang thơ
Thành phố tung bừng nhịp sống
Lòng tin yêu, tim nghe cháy bỏng
Tự hào thay trang sử cha ông.

Tháng Tư còn vang mãi chiến công
Ghi dấu ấn người chiến sĩ tiên phong
Nhân chứng sống cảm cờ Dinh Độc Lập
Khúc khải hoàn, thống nhất non sông.

Tháng Tư tràn nhiệt huyết, hăng say
Thành phố Bác chuyển mình mỗi ngày
Kỷ nguyên mới vươn tầm ra thế giới
Ngọc Viễn Đông ngày càng đổi thay...

TRẦN THỊ MỸ

Tổ trưởng Ngữ văn cơ sở Bình Dương

THÀNH PHỐ TÔI YÊU

Sài Gòn đô thị phồn hoa,
Nơi tôi đã bước từ nhà sang đây
Ờ thì chẳng có heo may,
còn đâu mái ngói đong đầy nhớ thương?
Thế mà mấy chục năm trường,
Lòng tôi đã trót vấn vương thị thành
Dấu chân của kẻ bộ hành
Dừng nơi có những yên lành nghỉ ngơi.
Phố phường trong kí ức tôi
là nơi kí túc – chúng tôi trưởng thành,
là nơi góc phố thanh bình,
Mái trường đại học mát xanh tháng ngày
Hình như ngọn gió heo may
Thổi từ đất mẹ đến đây - thị thành
Cho tôi giấc mộng yên lành
Cho tôi đi những bước chân vững vàng...

NỖI NHỚ CHIỀU MƯA

Chiều Sài Gòn không có nắng đâu em
Trời trối mưa anh nhớ về quê mẹ
Con mưa chiều sao buồn thế?
Mưa Sài Gòn không chờ nắng đâu em!

Mưa giăng đầy cho thi sĩ hờn ghen
Cho lòng anh say những ngày rả rích
Mưa không lê thê như mưa dầm xứ Bắc,
Vội vã qua dần trong bề bộn người đi.

Mưa Sài Gòn đột ngột những ngày hè
Nên em đừng quên mang dù ra phố nhé!
Mưa không dấu nổi mắt em mờ hoen lệ
Khi anh vụng về lỡ hẹn chiều nay.

Mưa đến rồi, em tôi có hay?
Em dấu làm chi những điều không thể
Mưa cho lòng anh đau, mà chiều nay dài thê
Trắng xóa con đường, ướt cả niềm đau.

Trời lạnh lùng, tàn nhẫn trao nhau
Đừng hẹn anh tạnh rồi em sẽ đến
Mưa day dứt cho niềm vui tan biến
Mòn mỏi đợi chờ vào cõi lãng quên!

Rồi mỗi người sẽ tìm được bình yên
Dù tháng năm khiến lòng xa cách
Mưa biệt li nào ai dám trách
Để ta buồn lặng lẽ tiếng chia phôi.

THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH – MUÔN NẼO VỮNG VÀNG

THÀNH thị - chốn phồn hoa
PHỐ dài xao xác lá
HỒ con rùa mấy ngả
CHÍ hướng vẫn một lòng
MINH mẫn, lại sạch trong
MUÔN người đều nỗ lực
NẼO đường ta gắng sức
VỮNG bước tới huy hoàng
VÀNG son một dấu trang!

NHỚ THỦ ĐỨC

Em thấy không thành phố tỉnh thức rồi
Nơi đô hội phen hoa mình ở đó
Con đường nhỏ giờ không còn sỏi đá
Khoảng mênh mông – nhựa lát phẳng lì

Nơi bãi đất ngày xưa cây cỏ rậm rì
Giờ nhà đã mọc cao, mái trường rộng rãi
Có tiếng xe qua, có tiếng trẻ nô đùa gọi nhau í ới
Mùi ngai ngái hoang vu đã nồng hương
phố xá đông người

Nơi ta thả diều – chắt chứa niềm vui
Giờ lại nhân lên những cửa hàng tấp nập
Em còn nhớ cánh cửa cũ hoen - cổng trường đại học?
Giờ đã trắng tinh thơm tươi sáng rạng ngời!

Thủ Đức nở nụ cười - phố của ta ơi!

VŨ TƯỜNG VI

Giáo viên Ngữ văn

VÀNG SÁNG TÊN NGƯỜI

Một thuở hào hùng trong kí ức
Nửa thập kỉ vẫn một mực kính yêu
Nghìn trang sử khắc bao điều đáng nhớ
Mãi tên người – mãi vàng sáng ước mơ

Ngày tháng huy hoàng mở tương lai
Người cùng đất nước hòa làm một
Thành phố muôn đời mang tên Bác
Vẫn luôn bát ngát những ngày xanh

Năm tháng đi qua, đời vẫn nhớ
Trong lòng người Việt - Bác chan hòa
Hình ảnh người - vàng trắng sáng tỏ
Soi đường ta đi, mãi mãi kiêu hùng.

NGUYỄN THỊ PHƯỢNG

Giáo viên Ngữ văn

DẤU ẤN 50 NĂM

Nửa thế kỷ – một chặng đường rực rỡ,
Thành phố Hồ Chí Minh đổi mới, huy hoàng
Từ quá khứ hào hùng, kiên trung, bất khuất,
Đến hiện tại vươn xa, rạng rỡ muôn nhà.

Năm mươi năm – dấu ấn vững bền,
Tiên phong phát triển, rạng non sông.
Tương lai phía trước nhiều thử thách,
Chí vững lòng bền, bước thành công!

ĐỖ THỊ NGUYỆT

Giáo viên Ngữ văn

THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH – NĂM MƯỜI NĂM TỎA SÁNG

Năm mươi năm một khúc ca
Sài Gòn đổi mới, cờ hoa đón chào
Phố phường rực rỡ ánh sao
Tàu xe tấp nập phố nào cũng vui.
Bạch Đằng sóng vỗ không ngừng
Nhớ ngày chiến thắng rạng ngời núi sông
Từ trong gian khó bão giông
Thành phố vươn tới ước mong bao đời

Công trình cao vút mây trời
Thành phố tươi đẹp lòng người nở hoa
Thảo Cầm Viên, từ xưa xa
Học sinh trải nghiệm hoan ca vui vầy
Chung lòng chung sức dựng xây
Vững vàng phát triển, tràn đầy ước mơ
Tương lai rạng rỡ từng giờ
Chung tay gìn giữ cơ đồ vươn xa
Sài Gòn – Thành phố phồn hoa
Rạng danh sử Việt, chan hòa tình thương
Năm mươi năm một chặng đường
Sang trang sử mới kiên cường đi lên
Xứng danh thành phố trung kiên
Tình Người tỏa sáng – niềm tin vững bền.

TRẦN THỊ THANH THỦY

Giáo viên Ngữ văn

ANH NGHĨ GÌ VỀ THÀNH PHỐ CHÚNG TA?

Anh nghĩ gì về thành phố chúng ta?
Từ cái thuở khai hoang, mở cõi
Người góp sức, kẻ miệt mài xây dựng
Biển đâm lầy thành ruộng đất phì nhiêu.

Dân tìm đến rồi dựng nhà trồng trọt
Khắp nơi nơi vang vọng tiếng cười vui
Năm tháng trôi bao khoảnh khắc thăng trầm
Thành phố ấy tự hào mang tên Bác.

Rồi những người con từ mọi miền Tổ quốc
Đã về đây chung sức dựng xây
Đưa thành phố ngày càng phát triển
Đến hôm nay thành tựu sáng ngời

Hồ Chí Minh - tiếng gọi ngàn đời
Đưa đất nước vươn tầm thế giới
Và hôm nay 50 năm nhìn lại
Tự hào thay, ý chí nước non nhà!

LÊ THỊ LANH

Giáo viên Ngữ văn

NĂM MƯƠI NĂM THÀNH PHỐ RẠNG NGÒI

Năm mươi năm đất nước rạng ngời,
Mọi nẻo đường rộn rã niềm vui.
Thành phố tên Bác mãi sáng tươi
Độc lập - thống nhất khắp muôn nơi.

Máu xương của bao người ngã xuống
Đề quê hương qua hết những đêm trường
Cho Tổ quốc bình yên, vững bước,
Chạm khắc vào lòng, muôn thuở không quên!

NGUYỄN THỊ QUỲNH NHƯ
Giáo viên Ngữ văn

**TỰ HÀO THÀNH PHỐ
MANG TÊN BÁC**

Ngạo nghễ, hiên ngang Landmark 81,
Thành phố Hồ Chí Minh vững bước kiên cường
Đôi bờ sông, những tòa nhà chót vót,
50 năm rục rờ, rạng ngời.

Phố phường đông đúc vang tiếng cười,
Vùng đất kiêu hùng mãi thắm tươi
Độc lập – tự do bền muôn thuở
Hồ Chí Minh – sáng mãi tên người!

TRẦN THỊ TRANG PHÚC

Giáo viên Ngữ văn

HÀNH TRÌNH 50 NĂM

Nửa thế kỉ qua đi
Bao thăng trầm, dòi dôi
Những con đường xưa, giờ đã khác
Mái nhà cao vút, ánh điện lung linh...

Lịch sử khắc ghi những năm tháng quang vinh,
Dòng máu kiên cường chảy trong huyết mạch
Bức tường cũ giờ thành công trình mới
Chấp cánh cho từng khát vọng vươn xa

Những khốn khó, gian lao giờ đã qua
Hồ Chí Minh - thành phố mang tên Người vững tiến
Ánh bình minh nở trên vùng đất văn hiến
Vươn mình lên rực rỡ huy hoàng

Thành phố thân yêu, thành phố anh hùng
Thành phố tái sinh sau đại dịch
Diện mạo mới làm nên trang sử mới
Vững niềm tin xây ước vọng thanh bình!

ĐẶNG THỊ THU LAN

Giáo viên Ngữ văn

THÌ THĂM CÙNG MÙA XUÂN THÀNH PHỐ

Những chồi non mơn mớn lấp ló giọt sương sớm
Những cánh hoa muôn màu khoe áo mới
Cánh chim líu lo hòa điệu vũ khúc chào xuân
Mùa xuân thành phố cũng như bao nơi khác...

Nhưng kìa, hãy lắng nghe và cảm nhận điều thú vị
Đường phố không dòng người như mắc cửi
Không tiếng còi inh ỏi, không cãi cọ ồn ào
Không kẹt xe, không thấy khói bụi mịt mù

Con đường thân quen mỗi ngày đều đi qua
Sao hôm nay bỗng có gì khác lạ, rất lạ
Không nhận ra được, đường phố Sài Gòn?
Có phải không Sài Gòn náo nhiệt của tôi?

Đường phố lặng thinh, ánh đèn lặng thinh
Tiếng thì thầm hàng cây mỏng man cùng gió
Rung rinh chúm chím lá thẹn thùng với trời mây
Hương gì đây, thoảng qua quá đổi nhiệm màu?

Sài Gòn mỗi ngày của tôi đầy ư? Lẽ nào?
Yên ắng đến lạ kì, thanh vắng đến ngỡ ngàng
Hơi thở mới ấy, sao thiêng liêng, huyền bí
Phải chăng, một nét đẹp khác của thành phố tôi yêu?

Tôi đang nghe tiếng thì thầm của hoa hay của lá?
Tiếng thì thầm của rặng cây hay là đường phố?
Tiếng thì thầm của trời xanh mây trắng hay nắng hồng?
Hay tiếng thì thầm của một trái tim nồng nàn đắm say?

Tiếng thì thầm quyên rũ níu chân kẻ si tình
Thốt một lời hẹn ước: nhất định thêm lần nữa
thầm cùng mùa xuân thành phố...

MỘT NỐT TRẦM TRONG KHÚC TRÁNG CA

*“Từ thành phố này Người đã ra đi
Bao năm ước mong đón Bác trở về...”*
Lời ca ngân nga âm điệu trầm hùng
Lắng đọng trong tôi cảm xúc trào dâng.

Bước chân xa kẻ lữ thứ tha phương
Thành phố tên Bác, bờ ngõ buổi đầu
Rồi bỗng nhiên phương trời xa lạ ấy
Thật chẳng ngờ lại trở thành quê hương.

Tôi quen như bao cư dân thành phố
Tùng ngô nhỏ với những hàng cây xanh
Dem hơi thở góp nhặt thành sự sống.
Quá thân thương mỗi đường đi lối về.

Quen đến mức thấy quá đổi bình thường,
Và một ngày bỗng tôi chợt nhận ra
Thành phố là một phần không thể thiếu,
Chẳng đường còn lại của cuộc đời mình.

Hơn hai thập kỉ lưu dấu trong tim,
Khi Thành phố rạng rỡ trên đài cao
Tim tôi chảy mạch hạnh phúc tự hào
Ngây ngất say vì có mình trong ấy.

Khi thành phố oằn mình hứng dông bão
Hàng cây xanh gục ngã khắp ngã đường
Tôi xót xa cùng đỡ những cành cây
Kiên cường vươn thẳng đón ánh mặt trời.

Người Sài Gòn có ai mà không nhớ
Mùng chín tháng bảy hai không hai một
Ngày đầu áp dụng Chỉ thị mười sáu (CT16/2021)
Thành phố nín thở dự cảm chẳng lành.
Nguyện cầu sẽ qua, Sài Gòn cố lên!
Và những ngày tối tăm u ám nhất
Cuối cùng cũng đã đến và cướp đi
Bao cuộc đời, bao ước mơ, hoài bão.

Tôi đã đau, nỗi đau của riêng mình
Và cả nỗi đau của mẹ Thành phố.
Thành phố của tôi, kinh hoàng khiếp sợ
Vẫn ngỡ ác mộng, cả khi đã qua...
Nay hết rồi dông bão và dịch bệnh
Nơi đầu sóng ngọn gió, cả Sài Gòn
Vẫn vượt qua vươn mình ra thế giới
Ngân khúc hát Thành phố mang tên Người.

Hãy lắng nghe và mãi mãi tự hào

“Thành phố Hồ Chí Minh

ngời ngời rực sáng tương lai...”

Hãy hòa nhịp cùng bài ca không quên

“Vang trên phố phường tiếng hát yêu thương...”

Hai mươi lăm năm gắn bó nghĩa tình,

Nguyện chỉ là một nốt trầm thêm vào khúc tráng ca...

PHẠM NGÔ BẢO THY

Giáo viên Ngữ văn

TỨ CA VĂN - SỬ - ĐỊA - GDCD

Dạy Văn - dạy học làm người
Sống luôn tử tế giữa đời mệnh mông
Dạy Văn - thấp ngọn lửa hồng
Sáng soi lẽ sống - tấm lòng bao dung!
Sắt son trọn đạo thủy chung
Gửi bao ước vọng vĩnh hằng chất chiu
Dạy Văn- dạy những thương yêu
Dạy học sinh biết những điều nghĩa nhân

Sử kinh - triết lý thâm sâu
Nước non ngàn dặm đượm màu tình thân!
Cha ông mấy thuở tảo tần
Đắp xây giềng mối - lập thân cứu đời.
Uy linh - hùng khí ngút trời
Việt Nam muôn thuở rạng ngời tuổi tên!
Suối nguồn Hồng Lạc không quên
Nguyện đem tài sức đáp đền công lao.

Dạy Địa cho trẻ tự hào
Tài nguyên đất nước trời trao dân mình
Non xanh, biển rộng đẹp xinh
Ba miền một dải tạc hình đất thiêng
Biết nâng niu, quý tự nhiên
Tầm nhìn rộng mở- giữ yên cõi bờ!

Công dân thấp sáng hồn thơ
Tâm hồn trong trắng chẳng mờ nhạt phai
Dạy cho trẻ biết miệt mài
Trau dồi đức hạnh ngày mai giúp đời
Mãi luôn ý thức làm người
Bảo toàn nhân cách điem bồi phúc ân!

Ngữ văn - Sử - Địa - Công dân
Làm nền giáo huấn - canh tân tâm hồn.

NGÃM!

Tôi đứng ung dung vững bước giữa cuộc đời
Phấn cầm tay, ngọt lời trên bục giảng
Trải bao ngày mưa dầm, nắng hạn
In dấu chân nơi lớp học, sân trường...

Những vui buồn hun đúc nghĩa yêu thương
Trước những suy tư của đời thường giản dị
Những học trò hằng ngày chăm chỉ
Có nụ cười xen nước mắt rung rung...

Buổi đầu tiên sau giây phút ngập ngừng
Trang giáo án nói thay lời tâm sự
Gói nỗi niềm đem rót vào câu chữ
Chút đơn sơ mơ ước của tâm mình
Mong cây đời vẫn mãi tươi xinh
Như trường tôi ân tình và sâu nặng!

Thời gian qua, 20 năm thềm lặng
Bao khó khăn ngọt đắng kết hương đời.
Để trên môi thánh thiện nụ cười
Nghe chan chứa ấm lòng người muôn thuở.

SÀI GÒN – MỘT CHỮ THƯƠNG

Sài Gòn mênh mông một chữ “thương”
Hàng me rợp bóng những con đường
Bánh mì không đồng nhiều góc phố
Rung rung dòng lệ khách tha hương

Sài Gòn thênh thang một chữ “thương”
Tiếng rao vang vọng giữa đêm trường
Nước thanh trên phố, dưng chân uống
Nhẹ lòng gánh nặng giữa đêm sương

Sài Gòn nâng niu một chữ “thương”
“Nường com sẻ áo” đến muôn phương
Chung tay góp sức qua đại dịch
Nghĩ về Sài Gòn – lòng vẫn vương.

VŨ THỊ HỒNG SƠN

Giáo viên Ngữ văn

ĐẤT NƯỚC TÔI YÊU

Đất Nước tôi
Sau những năm khói lửa chiến tranh
Lại trở về hiền hậu.
Năm mươi năm sau hành trình chiến đấu
Bắc – Nam sum họp một nhà.

Đất nước vươn xa
Niềm tin chân lí
Độc lập – Tự do - Toàn vẹn
Thấm ngời mỗi bước chân đi.

Không còn những biệt ly!
Tôi đứng đây
Giữa bầu trời lộng gió
Để thấy Đất Nước mình thật bình yên sau gian khó
Để tự hào trong mỗi bước chân đi.

LÊ THỊ DUNG

Giáo viên Ngữ văn

HÀNH TRÌNH ÁNH SÁNG

Năm mươi năm, chặng đường dài,
Sài Gòn đổi mới, vẫn hoài thương yêu.
Xưa kia khói lửa đìu hiu,
Nay thành phố đã có nhiều đổi thay.

Nhớ xưa phố vắng chiều phai
Những con hẻm nhỏ nổi dài lặng câm
Hàng rong nhịp bước xa xăm
Tiếng xe lăn bánh, lặng thềm mưu sinh.

Giờ đây, rục rờ vươn mình
Nhà cao, phố rộng lung linh sáng ngời
Cầu đường, tàu điện nổi đôi,
Dòng người tấp nập trang đời nở hoa.
Lòng ta mãi vẫn thiết tha,
Tình thâm, giọng nói đậm đà như xưa.

Sài Gòn dù nắng hay mưa,
Dẫu bao biến đổi vẫn chưa nhạt nhòa.
Năm mươi năm, một bài ca,
Viết thêm trang sử chan hòa tình thương.
Từ trong gian khó kiên cường,
Sài Gòn – thay áo, sáng đường tương lai.

HỒ THU THẢO

Tổ trưởng môn Ngữ văn

TỰ HÀO THÀNH PHỐ 50 NĂM

Đất trời lộng gió ngàn phương
Cờ hoa phấp phới, con đường ta đi
Năm mươi năm ánh xuân thì
Sài Gòn giải phóng, ta về dựng xây.

Người người tay nắm bàn tay
Hồn sông núi hát, dạ đầy niềm tin
Mẹ già tóc trắng đáng in
Hồn thiêng nước Việt thắm tình quê hương.

Cờ sao rợp bóng phố phường
Năm mươi năm ấy, trước sau vẹn tròn
Đi qua muôn vạn lối mòn
Bước chân không ngại, sắt son nghĩa tình.

Chào ngày chiến thắng lung linh
Bắc Nam chung một, thanh bình ngàn năm
Đất trời rực ánh trăng rằm
Chiến công ghi dấu, muôn năm lưu truyền.

LÊ THỊ NGUYỆT

Giáo viên Ngữ văn

SÀI GÒN THÀNH PHỐ CỦA TA

Sài Gòn phố thị bao la,
Từ làng chài nhỏ ngàn hoa thắm màu
Trở mình nhịp sống xôn xao
Con tim cháy bỏng, cuộn trào tin yêu
Đêm nay phố rộng người nhiều
Ngồi ôn chuyện cũ, những điều đã qua
Ước mơ nay vẹn gấm hoa
Sài Gòn nhịp bước thiết tha tiếng đời
Chất chiu từ những đày voi
Nay thành phố thị rạng ngời thắm xinh
Gian nan, vất vả, thâm tình
Cho ngày rực sáng phồn vinh góc trời
Sài Gòn ấm mãi, đất ơi!
Người yêu quý đất, đất ngời tương lai
Năm mươi năm, nhớ một ngày
Hành trình vạn dặm nối dài ước mơ.

NGUYỄN NGỌC QUANG

Giáo viên Ngữ văn

50 NĂM RỰC SÁNG VIỄN ĐÔNG

Sài Gòn hôm nay – nguyện ước năm xưa,
Khi đất nước chìm trong mưa chia biệt,
Triệu trái tim đập chung cùng một nhịp,
Đập trong lòng người viết tiếp ước mơ,
Đập trong lòng của cả các bé thơ,
Đập trong lòng của những người chiến sĩ,
Đập trong lòng những người tìm chân lí,
Đập bền bỉ vì vốn dĩ mệnh sinh,
Đập hòa bình vì tình yêu Đất Nước.
Tình yêu ấy không một lời hẹn ước,
Tất cả vì non nước mến yêu.
Tình yêu ấy đâu cần phải lời nhiều,
Mà chỉ cần một trái tim chân thật.

LÊ QUANG KHANH

Nguyên Hiệu phó trường

Tiểu học dân lập Ngô Thời Nhiệm

GẮN CHẶT ĐỜI MÌNH VỚI PHẦN TRẮNG BẢNG ĐEN

Phần trắng, bảng đen
Tôi gắn đời mình
Vói phần trắng bảng đen
Những con chữ
Như giúp các em
Nhón gót đi qua cánh đồng cỏ
Niềm vui vỡ òa
Như hạt mầm tách vỏ
Lên cây...

Ngày lại ngày
Tôi gấn đời mình
Vào niềm vui chọn nghiệp
Xua tan nỗi buồn
Từ nhiều phía
Mà chẳng biết nói gì hơn.

Có chiếc đinh thiêng liêng
Gấn chặt đời mình
Vào bảng đen phấn trắng
Có ngọn lửa cháy bùng
Từ một góc trái tim.

Rồi con chữ tôi gieo
Ngọt ngào quả chín
Như không thể nào hơn
Các em nói lời chia tay
Tôi thì vẫn vậy
Gấn chặt đời mình
Với phấn trắng bảng đen.

LÊ THỊ THANH TRÚC

Giáo viên Ngữ văn

BƯỚC CÙNG THÀNH PHỐ

Ba vạn sáu nghìn ngày chia nửa
Một cột mốc vĩnh hằng
Đất thiêng trên đường băng
Cát cánh...

Đông Nai hai nhánh
Ai về Gia Định thì về...
Đề nghe dòng nước tí tê
Chuyện một thời mang gươm mở cõi

Sài Gòn quật khởi!
30 tháng 4 rực rỡ huy hoàng
Dinh Độc Lập rền vang,
Cờ đỏ sao vàng pháp phới.

Nay giữa thành phố mới
Thâm cảm ơn người - Hồ Chí Minh!
Đô thị phồn hoa mà đậm ân tình,
Lặng dưỡng thâm nuôi ươm bình minh đất nước.

Tiến bước!
Mỗi ngày vun đắp những yêu thương,
Thổi nhựa đời từ một mái trường
Ngô Thời Nhiệm âm vui cùng thành phố mình chung nhịp.

ĐIỀU GIẢN DỊ

Bạn bè cứ hỏi anh
“Sao lại thích bạn gái là cô giáo?”
Anh lặng im và mỉm cười kín đáo
Vì sao thì...
Chỉ anh – em biết, phải không anh?

Em đến trường, em kể chuyện trong tranh
Về cô Tấm, về chàng Thạch Sanh chân chất
Về cau thắm, trầu thom và trùm khế ngọt
Có nhiều điều, em chưa kể hết đâu.
Em nói về những cuộc bể dâu
Những con người đi đầu trong phong ba bão táp
Chàng Đan-kô trái tim thép và bàn chân cứng cáp
Đã dẫn biết bao người qua cuộc đau thương.

Là cô giáo, em còn lắm vấn vương
Nét buồn trên mi, niềm suy tư bên giáo án
Cơm, áo, gạo, tiền chênh vênh, quân quanh ngày tháng
Nhưng đôi mắt trẻ cười làm vui bớt nỗi niềm.

Anh nhé!
Nếu ai hỏi xin hãy lặng thinh
Lẽ giản đơn bởi em là cô giáo
Kiên thức, tấm lòng và tình thương làm vật báu
Dù ai nghĩ gì, đâu quan trọng, phải không anh?

SÀI GÒN, THÁNG TƯ!

Sài Gòn, tháng Tư!

Là mùa của tia nắng hạt mưa...
Nắng rải vàng trên những tán cây.
Gió xôn xao lùa qua vòm lá biếc.
Dịu dàng, bình yên quá đỗi!
Mưa bất chợt như cô nàng đỏng đảnh,
trút nổi nhớ qua những giọt lệ trong veo.
Mười phút thôi mà đủ mát dịu những ngả đường.
Đề rồi tíu tít chạy đi, nhường con phố
cho bày sê nâu cười giòn tan gọi nắng.
Nắng mưa Sài Gòn quyện hoà như khúc nhạc
du dương, dịu say đắm đuối lòng người

Sài Gòn, tháng Tư!

Là mùa của những đoá hoa yêu...
Người ta cứ bảo mùa xuân là thiên đường của lá của hoa.
Nhưng bạn ơi, hãy về với Sài Gòn tháng Tư!
Kèn hồng bung nở, nhuộm xanh từng con phố.
Cánh mỏng manh, sắc tươi trong, lãng mạn, tinh khôi.
Mùa đến, mùa đi, giăng mắc trong lòng ta
cả một trời nhung nhớ.
Bằng lăng tím trải dài vòm cây, nhuộm biếc những
con đường, xao xuyến từng bước chân lũ khách.
Sắc hoa dịu dàng vương vấn như một ché khăn yêu.

Bò cạp rục rở dưới nắng, bung nở kiêu hãnh
giữa trời xanh, làm mềm lòng bao kẻ lữ hành.
Hoa óng ả nở rộ xoa dịu ngày nắng, rồi lả tả bay,
điểm sắc vàng lên con phố lúc hoàng hôn.
Điệp sân trường cũng vội vã trở bông, báo hiệu
một mùa hè sắp gõ cửa, một mùa thi lại đến.
Tiếng trống trường ngân vang, gọi gió về
dệt thảm hoa, mắt học trò rung rung xao động.
Sân trường vàng hoa thắm nắng xanh cây.
Thương làm sao những bồi hồi vẫn vương
nơi thềm xưa lớp cũ.
Sài Gòn gom kỉ niệm vào những màu hoa.

Sài Gòn, tháng Tư!

Là mùa của kiên tạo, dựng xây...
Hôm qua và hôm nay, hân hoan tự hào đặt chân lên
chuyến Metro số 1 Bến Thành - chuyến tàu của mong
đợi, ước mơ, của niềm tin khát vọng.
Chuyến tàu là biểu tượng của hành trình dựng xây và
kiến tạo, là tiếp nối tuyệt vời giữa quá khứ - hiện tại -
tương lai.
Xuôi ngược đôi lần, từ trên cao ngắm nhìn thành phố
trẻ - những đổi thay không ngờ hiện lên trong tầm mắt.
Thâm biết ơn Người và tạ ơn đời...

Sài Gòn, tháng Tư!

Là mùa kí ức... vỡ oà
Sài Gòn – Thành phố Hồ Chí Minh
thấp nền tuổi năm mươi!

HỒ HOÀNG LINH

Giáo viên Ngữ văn

THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH – 50 NĂM RẠNG RỠ

Năm mươi năm rực rỡ nắng mai,
Sài Gòn xưa, nay vươn mình rực sáng
Từ trang sử hào hùng chói rạng
Hồ Chí Minh – thành phố chấp cánh bay.

Từng con phố đổi thay
Những nẻo đường rộng mở
Bạch Đằng âm vang hơi thở
Bến Nhà Rồng rực sáng niềm tin

Phong ba chiến trận bao năm
Nay khúc khải hoàn rền vang sông nước,
Thành phố mình tiến bước
Hào khí trời Nam chẳng phai mờ.

Thành phố tôi ơi! Rạng rỡ bốn mùa
Sắc hoa đời rợp bóng.
Năm mươi năm thiết tha tiếng vọng
Tình nghĩa sắt son, xứng danh tên Người!

MAI THỊ NGỌC

Giáo viên Ngữ văn

THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH NGÀY GIẢI PHÓNG

Năm mươi năm qua, niềm tự hào lớn,
Giải phóng miền Nam, lòng kiên cường.
Từ khói lửa, từ máu xương đổ xuống,
Dân tộc vươn lên, vượt qua bao phong ba.
Ngày 30 tháng 4, một dấu mốc vàng,
Non sông thu về, hòa chung một nhà.
Từng bước tiến, từng giọt mồ hôi rơi,
Hành quân bão táp, chiến thắng rạng ngời.
Bao chiến sĩ, bao anh hùng đã ngã,
Nhưng tinh thần ấy không bao giờ tàn.
Từ đồng lúa đến những thành phố rục rờ,
Giải phóng miền Nam, vĩnh viễn không quên.
Giờ đây, nhìn về, tự hào thay thế,
Một đất nước đoàn kết, phát triển bền lâu.
Dù năm tháng trôi, vẫn không phai nhòa,
Khát vọng tự do, lòng kiên cường vững vàng.
50 năm qua, đất nước đổi thay,
Thành phố tươi đẹp, rạng rỡ ánh ngày.
Những người lính, những trái tim kiên cường,
Mãi mãi ghi nhớ, niềm vui chiến thắng!

HOÀNG THI

Giáo viên Ngữ văn

KHÚC CA TỰ HÀO

Năm mươi năm ấy khắc ghi
Ngày vui chiến thắng, xuân thì nước non
Cha ông vẹn tấm lòng son
Đem thân giữ đất, cho con mai này.

Trải bao tháng rộng năm dài
Máu xương đổ xuống, miệt mài khổ đau
Ngày nay đất nước thay màu
Dân giàu, nước mạnh, đời sau bền lòng.

Người trẻ hãy nhớ cha ông
Giữ gìn Tổ quốc, gắng công xây đời
Đồng lòng vượt những trùng khơi
Sài thành - xuân mãi thắm ngời tương lai.

NGUYỄN THỊ MAI NGÂN

Giáo viên Ngữ văn

KHÚC CA 30/4

Ba mươi tháng Tư nắng chan hòa
Đoàn quân tiến bước dưới cờ hoa
Bao năm chiến đấu vượt gian khó
Đề ngày hôm nay rộn tiếng ca

Cờ đỏ tung bay khắp phố hoa
Bắc Nam một dải vững lòng ta
Non sông thống nhất vui như hội
Thỏa lòng Bác mong mỗi lúc đi xa.

Chiến thắng mùa xuân mãi ngân nga
Nam Bắc sum họp về một nhà
Năm mươi năm ấy còn vang mãi
Soi sáng niềm tin trong lòng ta.

VỀ CÙNG ANH ĐI HỘI NHÉ EM

Năm mươi năm thành phố mang tên Bác
Rợp cờ hoa, nắng rực rỡ, em ơi!
Về bên anh, ta đi giữa hội vui
Sẽ thấy lòng lâng lâng trong hạnh phúc

Cờ đỏ sao vàng, đường hoa tấp nập
Muôn loài hoa với đủ mọi sắc màu
Những ngày này đi bất cứ nơi đâu
Em cũng sẽ thấy muôn màu như thế

Về bên anh, mình hẹn hò em nhé
Năm mươi năm xuân trọn vẹn non sông
Về bên anh đi giữa nắng tươi hồng
Mình sẽ thấy yêu thương nhiều hơn đây!

Về thành phố, bên anh em sẽ thấy
Những công trình mang tầm vóc vươn cao
Những khu nhà đêm lấp lánh ánh sao
Từng mái ấm vun đắp nhiều mơ ước

Em biết không, trong lòng anh khao khát
Mang sức mình đóng góp với quê hương
Nhưng có em, động lực sẽ nhiều hơn
Để cùng nhau điếm tô cho ngày mới

Về em nhé, cùng anh vui ngày hội
Lòng tự hào với truyền thống cha anh
Về cùng anh em sẽ gặp đất lành
Nơi mọi miền cùng về đây vun đắp

Luôn vững tin một cuộc đời hạnh phúc
Như khi xưa tin chiến thắng về ta
Mời em về với thành phố cờ hoa
Ngày giải phóng, non sông liền một dải

Nghe không em, lời anh thương mời gọi
Về bên nhau cùng sánh bước lên đường
Làm đẹp giàu cho thành phố quê hương
Với hành trang là niềm tin soi sáng!

Đi giữa mùa xuân, đất trời tỏa nắng
Năm tay em, lòng rộn rã lời yêu!

NGÀY HỘI NON SÔNG

Đất trời tỏa nắng mừng vui
Lòng người háo hức, tiếng cười ngân vang
Bước chân tập nập rộn ràng
Đường hoa Nguyễn Huệ trang hoàng lung linh

Mang ơn Bác Hồ Chí Minh
Và bao thế hệ hi sinh thuở nào
Năm mươi năm ấy tự hào
Non sông thống nhất, tuôn trào lệ vui

Năm mươi năm đã qua rồi
Bắc - Nam sum họp cuộc đời tự do
Để hôm nay rợp cờ hoa
Mừng ngày khúc khải hoàn ca cất lời

Rung rung xúc động trong tôi
Biết ơn bao giọt mồ hôi mở đường
Biết ơn người ở hậu phương
Biết ơn người ở chiến trường hi sinh
Thanh xuân không tiếc đời mình
Để chúng tôi có hòa bình hôm nay

Cờ hoa rực rỡ tung bay
Ngày hội thống nhất chung tay xây đời
Thành phố xinh đẹp trong tôi
Niềm tin chiến thắng sáng ngời trong tim!

PHƯƠNG QUYÊN

Giáo viên Ngữ văn

SÀI GÒN – NỬA THẾ KỶ HỒI SINH

Năm mươi năm – Sài Gòn bừng sắc thắm,
Dấu chân xưa in đậm giữa phố phường.
Từ tro tàn, vươn dậy giữa đoạn trường,
Rực rỡ nắng, ấm tình người chung bước.

Những con đường, ký ức còn chưa dứt,
Tiếng rao trưa, giọng cười giữa mưa bay.
Bến Nhà Rồng, dòng lịch sử đong đầy,
Mái ngói cũ, vẫn vọng lời đất nước.

Giờ Sài Gòn vươn mình trong nhịp bước,
Tháp cao soi, dòng sông vẫn lặng trôi.
Nhưng hồn xưa vẫn thắm giữa muôn đời,
Năm mươi năm – một tình yêu bất diệt.

VÂN ANH

Giáo viên Ngữ văn

ĐẤT NƯỚC HÔM NAY

Nắng về trên khắp quê hương tôi
Lấp lánh sông xanh, mấy dải đồi
Những mầm cây mới đang vươn tới
Trong khúc giao hòa chim chìa vôi

Đất nước hôm nay nhớ hôm qua
Thuở còn tang tóc nước non nhà
Nhớ khi bom đạn còn giăng phủ
Nhớ thời Nam Bắc còn chia xa

Đất nước hôm nay nhớ hôm qua
Tháng Tư rực rỡ nắng chan hòa
Nhớ người đã ngã, thân về đất
Cho đời hát mãi Tiến quân ca

Đất nước hôm nay bước thênh thang
Trên con đường mới nắng huy hoàng
Chung tay góp sức xây đời mới
Dân giàu nước mạnh tiếng rền vang.

Đất nước hôm nay hướng tương lai
Hiên ngang vững bước trên đường dài
Mang theo lời Bác năm xưa dạy
Cường quốc năm châu cùng sánh vai.

NGUYỄN THỊ ĐỨC

Giáo viên Ngữ văn

THÁNG TƯ

Vạt nắng xòe uơm vàng trước ngõ
Bàng tươi xanh bỏ ngõ lối đi về
Vài chùm phượng lãng đặng mơ mùa tới
Hè ơi... đã thoáng chút buồn ơi...

Cô và trò sải cánh vượt trùng khơi
Mái chèo nhẹ khua động miền tri thức
Hè chưa về mà nghe lòng rạo rục
Tiu tấp hẹn hò... thương lắm... tháng Tư...!

PHAN THỊ THANH HÒA

Giáo viên Ngữ văn

DẠY VĂN

Cái cò cõng nắng ban trưa
Sà trong câu hát gọi mưa phập phồng
Một đời lặn lội bãi sông
Một đời tất tả ruộng đồng, đường quê

Chênh chao cánh trắng triền đê
Rung rung bài giảng trôi về miền xa
Giọng em khắc khoải, thiết tha
Xót người chớp bể mưa sa một đời

Phận người trang sách đầy voi
Tình đời thôn thức trong lời em trao
Yêu thương nhịp sóng lao xao
Câu ca em dạy chạm vào lòng tôi

Dạy văn mang nặng cuộc đời
Đi cùng nhân thế, kiếp người đa đoan.

PHÍ THỊ THU HIỀN

Giáo viên Âm nhạc

ƠN THẦY

“Thời gian lặng lẽ tháng ngày
Bao nhiêu vất vả công thầy thầy ơi!
Lời thầy vương bụi phấn rơi
Mắt thầy chứa cả quầng đời hy sinh
Mai đây trong cuộc hành trình
Thầy như ánh nắng bình minh soi đường”.

TRIỆU QUÝ CẬN

Tổ trưởng môn Giáo dục Công dân

SÀI GÒN ĐẸP BỞI DÒNG SÔNG

Sài Gòn đẹp bởi dòng sông
Ngàn sao lấp lánh dưới dòng nước xanh
Tàu thuyền xuôi ngược an lành
Mái chèo êm ái lướt nhanh chiều tà
Thủ Thiêm duyên dáng thiết tha
Ai xây - ai dệt như là trong mơ
Tương lai dang rộng đón chờ
Sài Gòn phố thị từng giờ đổi thay

Dòng sông mềm mại êm đềm
Nắng vàng như dải lụa mềm ngát ngây
Tình người sâu nặng đong đầy
Quyện vào cảnh sắc nước mây men tình
Ngàn hoa chào đón bình minh
Người người mến cảnh an bình nơi đây.

THÁNG BA NHỚ VỀ ĐẤT TỔ

Hôm nay mừng mười tháng Ba
Nhớ ngày giỗ Tổ quê ta Đền Hùng
Xa xôi cách trở muôn trùng
Làm sao về được để cùng dâng hương!

Giờ này chắc khách thập phương
Đã về tụ hội khắp đường quê ta
Rộn ràng trồng giục cờ hoa
Tấm lòng thành kính trẻ già đồng tâm.

Chốn xa thấp nén hương trầm
Kính dâng cha mẹ thành tâm nguyện cầu
Cầu cho đất nước mạnh giàu
Đàn con nguyện giữ cau trầu sắt son.

Dù dưới biển, dù trên non
Đất cha mẹ đó mãi còn thiêng liêng
Con xin giữ mãi lời nguyện
Còn người nước Việt còn truyền thống xưa.

TRẦN NGUYỄN GIA HUY

Giáo viên Ngữ văn

NĂM MƯƠI NĂM MỘT LỜI THỀ

Bao nhiêu năm áp ủ
Ngày giải phóng vinh quang
Sài Gòn nay vững bước
Đất mẹ đẹp huy hoàng

Năm mươi năm rạng rỡ
Cờ đỏ thắm lòng son
Hồn núi sông bất tận
Nói chí lớn vẹn tròn

Năm mươi năm hồi hả
Thế hệ trẻ cùng xây
Từng viên gạch bền vững
Dựng nước mãi ngàn ngày

Năm mươi năm vang vọng
Âm hưởng tình quân - dân.
Chung tay xây tổ quốc
Hơn núi đá muôn phần

Năm mươi năm nắng mới,
Sáng rỡ khắp đồng quê.
Dẫu bão giông có đến,
Người Việt vững lời thề.

HỒ THẢO PHƯƠNG

Giáo viên Ngữ văn

SÁNG TƯƠNG LAI

Ngàn năm lịch sử sáng trời Nam,
Cờ đỏ tô son ánh dẫu vàng.
Đất mẹ gian lao tràn khí phách,
Non sông kiên vững, đánh giặc tan.
Đường xưa ta bước dẫu gian nan,
Hồn cũ vẫn luôn giữ vẹn toàn.
Thế hệ hôm nay ngời sức trẻ,
Tiếp cha ông, giữ đất nước an.

VŨ THỊ LÊN

Tổ trưởng Hoạt động trải nghiệm

MỜI EM VỀ THÀNH PHỐ QUÊ TÔI

Mời em về thành phố quê tôi
Thành phố tên Bác rạng ngời tin yêu
Năm mươi năm đã đổi thay nhiều
Người người năng động nhà nhà an yên

Thành phố kết nối mọi miền
Cùng xây đất nước chung niềm vinh quang
Thành phố tên Bác huy hoàng
Dân giàu nước mạnh như lòng Bác mong.

LÊ THANH HẢI

Giáo viên Lịch sử

TRƯỜNG NGÔ THỜI NHIỆM MIỀN ĐẤT THƠ

Trường Ngô Thời Nhiệm miền đất thơ
Đề tôi vương vấn tự bao giờ
Ước cầu được gặp người mong đợi
Nay đã ấp đây những ước mơ

Trường Ngô Thời Nhiệm cho tôi niềm hứng khởi
Làm nghề nhà giáo dạy trẻ thơ
Ngày ngày cùng đàn em nô đùa
Dưới sân trường rộn tiếng hát ca

Ngô Thời Nhiệm mái ấm chan hoà
Thầy cô mang tình yêu muôn thuở
Hai mươi năm gắn bó với đời tôi
Ngôi trường này cùng chấp cánh lứa đôi

Trường Ngô Thời Nhiệm chan chứa tình người
Cho tôi thoả nguyện những ước mơ
Bao năm chứa chan nhiều kỷ niệm
Duyên nghề thầy giáo đây ấp những trang thơ.

TRƯỜNG NGÔ THỜI NHIỆM – VỮNG BƯỚC VINH QUANG

Hơn hai tám năm rạng ngời trang sử.
Trường Ngô Thời Nhiệm vững bước vươn xa.
Trải bao thế hệ đi qua
Góp công xây dựng mái nhà thân yêu.
Thầy cô tận tụy bao điều
Gieo mầm tri thức, sớm chiều ươm thơ
Soi đường nâng những ước mơ
Rèn tài rèn đức mong chò thành công.
Thầy cô chung sức đồng lòng
Tròn nghiệp nhà giáo, sáng trong nghĩa tình.
Chèo đò về hướng bình minh
Bài ca sư phạm lung linh thắm ngày.
Ngôi trường vững chãi hôm nay
Công lao xây đắp hăng say sớm chiều
Học trò, phụ huynh tin yêu
Dạy – học đều tốt như điều Bác mong.

HUỲNH QUỐC CƯỜNG

Giáo viên Ngữ văn

SÀI GÒN - MỘT VÒNG THỜI GIAN

Năm mươi năm sau ngày giải phóng
Nhìn non sông gấm vóc nghĩa tình
Tôi thấy nhớ ngày vàng lịch sử
Tạc vào trái tim mỗi người Việt Nam

Đất nước của tôi, non sông liền một mối
Miền Bắc - miền Nam vui sum họp một nhà
Triệu trái tim cùng hướng về một tiếng
Gọi Việt Nam, ơi hỡi nước Việt Nam!

Năm mươi năm phát triển và vươn tầm
Trở thành trung tâm trọng điểm ở phía Nam
Sài Gòn tôi yêu, tôi thương và tôi nhớ
Luôn nghĩa tình, son sắt biết bao nhiêu.

TRẦN NGỌC HẢI

Tổ trưởng môn Lịch sử

TÔI KỂ EM NGHE

Là giáo viên, tôi kể em nghe
Những trang sử vàng, những chiến công lừng lẫy
Tự hào dân tộc, tiếp bước ông cha.
Hiểu dòng lịch sử đi theo từng bước

Từ thuở ông cha dựng nước
Non sông gấm vóc, biển trời bao la.
Ngàn năm Bắc thuộc, lòng không nản,
Đánh Tống, dẹp Nguyên, khí phách hào hùng.

Đến thời Nam tiến mở cõi bờ
Lưu dân khai phá, dựng cơ đồ
Gia Định, Đồng Nai, miền đất mới
Máu xương đổ xuống, cơ đồ dựng nên

Thế kỷ XIX, đất nước ngả nghiêng
Thực dân xâm lược, chồng chất thương đau
Phan Châu Trinh, Phan Bội Châu
Nguyễn Ái Quốc tìm đường cứu nước

Cách mạng tháng Tám năm bốn lăm
Bác Hồ đọc Tuyên ngôn độc lập
Là bản anh hùng ca bất diệt
Chín năm trường kỳ, Điện Biên lưng lầy năm châu

Hiệp định Genève, đất nước chia đôi
Đế quốc Mỹ nhảy vào gây hấn
Bắc Nam mình đều chồng chất nỗi đau
Nhưng khí thế Đông A không hề lùi bước

Lính cụ Hồ một lòng sau trước
Xẻ dọc Trường Sơn đi cứu nước
Bao chiến dịch, bao chiến công,
Từ Mậu Thân, Khe Sanh đến Điện Biên trên không.

Mùa Xuân năm Bảy lăm đại thắng
Xe tăng tiến vào Dinh Độc Lập,
Cờ giải phóng tung bay khắp trời
Bắc – Trung – Nam liền một dải.

Năm mươi năm qua, nhìn lại
Dưới cờ Đảng quang vinh
Thành phố mang tên Bác Hồ Chí Minh
Cả nước chung tay xây dựng thành phố kỳ đài

Thành phố xứng danh mang tên Người vĩ đại
Đang vươn mình lên tầm cao mới
Học tập Bác đồng lòng hướng tới
Dân giàu nước mạnh phồn vinh muôn đời.

HUỲNH QUỐC THẮNG

Giáo viên Toán

TRUYỀN THỐNG RỰC SÁNG SỬ VÀNG

Bao năm khói lửa đau thương,
Máu xương thấm đất quê hương ngàn đời.
Bao nhiêu gian khó đầy vui,
Làm nên chiến thắng rạng ngời vinh quang.
Cho lịch sử mới sang trang,
Bắc Nam sum họp giang san một nhà.
Cờ sao thắm đỏ quê ta,
Non sông vang vọng khúc ca huy hoàng.
Truyền thống rực sáng sử vàng,
Tuổi xuân tiếp bước sẵn sàng hiến dâng.
Vì Đảng – Vì Nước – Vì dân
Gian lao khó nhọc quyết không lơ là
Giữ gìn đất nước ông cha,
Quyết tâm bảo vệ sơn hà mãi xanh.
Dân giàu nước mạnh tiến nhanh,
Nước non tỏa sáng long lanh muôn đời.

Thơ Học trò

THÀNH PHỐ TÔI YÊU

(Phúc Đạt – 11a12 – Cơ sở TPHCM)

Sông Sài Gòn chảy miên man
Tình người ấm áp chứa chan muôn vàn
Người cùng cảnh vật hòa an
Tâm hồn rộng mở thênh thang đất trời...

NỬA THẾ KỶ HÁT TÌNH CA

(Xuân Đông – 12a12 – Cơ sở TPHCM)

Nửa thế kỷ, Sài Gòn rục rờ,
Bao đổi thay, lịch sử khắc ghi
Vươn tầm bay, trên đôi cánh diệu kì
Công dân toàn cầu vững bước đi.

TRỌN NIỀM VUI

(Thụy Vi – 12a17 – Cơ sở TPHCM)

Mẹ tôi khóc nghẹn ngào
Ngày tiễn Ông xa nửa vòng trái đất
Dẫu Ông là người chân thật
Vẫn là người của “phía bên kia”
Ngày Ông trở về
Tân Sơn Nhất ngập tràn ánh nắng
Mẹ tôi được trả nụ cười
Hân hoan khúc hát thanh bình.
Đất trời vẫn rộng thênh
Chỉ có tình yêu thương mới hóa giải lòng ngăn cách
Chỉ có tình yêu thương mới xóa bỏ hết hận thù
Chỉ có tình yêu thương mới là huyết mạch
Chảy vào đời nông ấm đến thiên thu!

NHU' LỜI BÁC MONG...

*(Vũ Phương Anh
– 11A3 – Cơ sở Bình Dương)*

Tung bay cờ đỏ sao vàng
Hùng thiêng hào khí Việt Nam sáng ngời.
Ánh dương soi tỏ đất trời
Hướng về Tổ quốc, đánh tan quân thù.
Bao năm thăm thẳm sương mù
Đã bùng sắc khí trời thu mây hồng
Hương bay, gió thổi, lúa đồng,
Nồng nàn thương nước, ấm lòng vì dân.
Một lòng thành phố hiến dâng
Năm mươi năm xây dựng, vẻ vang nước nhà

Tự do, Độc lập, thái hòa
Người reo, bạn hát rộn ca phổ phường
Từ hậu phương đến chiến trường,
Đặt tay lên ngực, vững đường tiến lên
Lá cờ Tổ quốc trang nghiêm
Tháng Tư lừng lẫy, ấm êm khắp trời.
Đại đội 9 đã đến rồi
Xe tăng T - năm bốn húc rơi Dinh thành
Kẻ hàng không họa sử, tranh
Những ngày tháng Bốn vinh danh Sài Gòn.
Tiến sâu đánh chiếm nội thành,
Đất lành mở cửa đón tin Anh vào
Tinh thần chiến đấu dâng cao,
Vững bền Tổ quốc - ánh sao soi đường
“Đóa sen” thơm ngát dặm trường,
Vinh quang có Bác – tấm gương đời đời,
Thành phố in dấu tên Người,
Chung tay xây dựng, như lời Bác mong!

BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM THÀNH PHỐ

(Nguyễn Huỳnh Tuyển
- 11A7- Cơ sở Bình Dương)

Năm mươi năm, trời Nam dậy sóng
Bóng Bác Hồ giữa trái tim thành phố
Từ tro tàn, phố hóa cánh chim
Vươn ra biển, chạm ngàn con nước lớn

Bác nhịp cầu qua dòng kí ức
Chợt nghe tiếng vọng bến Nhà Rồng,
Nơi Bác từng cất bước ra đi
Để non sông in dáng hình của Bác.

Hôm nay, nắng lùa qua mái phố,
Thấy bóng hình lặng lẽ ngày xưa
Cùng lời thơ hòa vang tiếng hát
Bước quân hành trong lời thề
son sắt vẫn chưa phai.

Chẳng sợ đường xa, chẳng ngại gian khó,
Chỉ lo chậm chân lỡ vận ngày mai
Mặc kệ bão đạn gào rít bên tai
Chỉ nghe bản hòa ca chiến thắng.

Súng còn trên vai chưa kịp nghỉ
Đêm sương rơi lại phải thức dài
Ngỡ đâu tiếng hát mùa xuân...
Hóa ra đại bác kẻ thù kẻ bên, vang rền súng nổ.

Súng chưa có, gươm chưa mài,
Lấy gì đánh thắng quân Tây?
Xưa máu đỏ thấp đèn trên lửa
Xác thân người trải lối tự do.

Ngày đẹp trời, rục rĩ pháo tung bay
Ngày vui nào đợi mùa xuân sang
– kết huy hoàng muôn nẻo
Mừng chiến thắng - tiếng hò reo rung trời, trong treo
Đất nước đứng lên vụt chói lòa.

Cơn gió đến mang theo hương Độc lập.
Mắt môi cười – rục ánh Tự do
Vẫn không quên dòng sông nhuộm máu đỏ
Trang sử oai hùng thấm đẫm đau thương.

Súng hóa bút, chiến hào thành lớp học,
Lời trẻ thơ ríu rít giữa sân trường.
Dưới chân Bác, phố phường rộng mở,
Tay vẫy chào, đón ánh mặt trời vương.

Chợ Bến Thành đông vui từng góc nhỏ,
Tự do đến rồi, nụ cười rạng rỡ môi xinh.
Thành phố tên Người vươn mình kiêu hãnh
Bao thế hệ thấp sáng mơ ước của mình
– nơi thành phố phồn vinh.

Hàng cổ thụ reo cười với gió
Thành phố xưa giờ chót vót những tầng cao.
Bác ước mong nước nhà hùng mạnh,
Giấc mơ Người nay đã sáng lung linh.

Bao thế hệ cùng chung tay vun đắp,
Giấc mơ hồng ôm biển lớn trời cao.
Gương mặt cười lấp lánh những vì sao
Thành phố trẻ vươn xa cùng thế giới.

SÀI GÒN ĐẤT THÉP KIÊN TRUNG

Kiều Minh Vy - 10C3 - Cơ sở Bình Tân

Sài Gòn đất thép kiên trung
Một thời bom đạn kiêu hùng đấu tranh.
Đau thương phủ lầy đất lành
Trời cao đau xót, sông xanh ngậm ngùi.
Nhà Rồng lưu dấu chân Người
Rời xa xứ sở lòng nuôi chí bền...
Để cho nước Việt sáng tên
Năm châu bốn bể vang rền tiếng tăm
Thời gian thấm thoát trăm năm
Bước chân lịch sử nâng tầm nước non.
Tháng Tư ký ức vàng son
Cờ sao rực rỡ, hân hoan hòa bình
Non sông một dải hữu tình
Nước nhà thống nhất, rạng vinh muôn đời...
Rũ bùn đứng dậy sáng ngời
Ngọc Viễn Đông lại đẹp tươi muôn phần
Khát vọng như nước triều dâng
Sài Gòn kiêu hãnh bước chân đi đầu
Xứng danh đô thị mạnh giàu
Thành phố tên Bác khắc sâu ơn Người.

SÀI GÒN TÔI YÊU

Võ Thị Sang – 12C1 – Cơ sở Bình Tân

Trải qua bao cuộc thăng trầm
Thành phố tên Bác vươn tầm, phồn vinh
Phố phường nhộn nhịp, thanh bình
Đô thị phát triển, dân tình ấm êm.

Sài Gòn thao thức thâu đêm
Bình minh rạng rỡ, đẹp thêm mỗi ngày
Ủy ban Thành phố đẹp thay
Chợ Nga nhộn nhịp, nhanh tay mua hàng.

Công viên Gia Định, Tao Đàn
Thảo Cầm Viên khách rộn ràng vui chơi
Bitexco, Landmark vươn trời
Nhà hát thành phố tuyệt vời đẹp xinh.

Bảo tàng Lịch sử chứng minh
Còn bao dấu tích chiến chinh năm nào
Mỗi tên đường mỗi tự hào
Bao con người đã đi vào sử xanh.

Ai ơi qua chợ Bến Thành
Đi Dinh Độc Lập cho rành sử xưa
Sài Gòn Bưu Điện ghé chưa?
Nhà Thờ tên gọi từ xưa Đức Bà.

Món ngon nức tiếng gần xa
Khách đi còn thấy dư ba trong lòng
Củ Chi đất thép thành đồng
Dấu chân lịch sử Nhà Rồng khắc ghi.

Thành phố tiền Bác ra đi
Bôn ba thế giới cũng vì nước non
Thân thương hai tiếng Sài Gòn
Đất lành tình nghĩa mãi còn danh thơm.

SÀI GÒN TRONG TÔI

Võ Thị Sang - 12C1 - Cơ sở Bình Tân

Dẫu trải nghiệm Sài Gòn chưa đủ lâu
Mà sao thấy yêu thành phố này đến lạ!
Năm mươi năm – một chặng đường qua
Nửa thế kỷ vươn mình để chữa lành
vết thương sau cuộc chiến.

Sài Gòn luôn có những con người tận hiến
Quyết tâm xây thành phố Bắc tân tiến, đẹp giàu
Triệu con người khác xú gặp nhau
Không phân biệt giàu sang hay khốn khó.

Quán nước vỉa hè vui là chuyện nhỏ
Sống nghĩa tình gửi cho gió bay đi.
Người Sài Gòn sống vội vã mọi khi
Mảnh đất này làm nghề gì cũng sống.

Sài Gòn thân thương, dân hiền, đất rộng
Thăm ghé một lần là chẳng thể quên
Miền Bắc vào, miền Trung đến, miền Tây lên
Triệu cuộc đời tìm về đất lành, bên nhau xây tổ ấm...

Sài Gòn vội là để nhắc mỗi người sống chậm
Vẫn còn đó những phận đời mong manh
Sáng lẽ đường, tối dạ cầu,
manh áo phong phanh đêm lạnh
Nhưng ước mơ luôn cháy ấm trong lòng...

Thùng trà đá bên đường giải cơn khát
của người lạ giữa trưa nắng mênh mông,
Những quán cơm từ thiện tấp bao phận người
tìm đến để qua cơn đói,
Chiếc áo xanh tình nguyện khắp các ngã tư
mặc trưa hè nắng dội,
Người giúp người cho vui bớt phai phôi.

Sài Gòn xe duyên cho bao cặp đôi
Thành phố gọi bao trái tim yêu tìm nhau
vun xây hạnh phúc
Căn phòng trọ, ngôi nhà thuê chật không gian
nhưng lòng người sung túc
Cũng từ đây, nhiều đứa trẻ thành phố chào đời...

Thành phố trẻ chẳng có khi nào thành thơi
Mọi nhịp sống luôn rộn ràng, hối hả
Nhưng nhịp tim lại thông dong, thư thả
Sài Gòn ơi! Phố của những chan hòa!

Tháng Tư về, đường phố rợp cờ hoa
Sài Gòn sống lại những phút giây kiêu hãnh
Cùng nước non dệt tương lai giàu mạnh
Ngọc Viễn Đông lại sáng đẹp long lanh...

30/04 TRÊN THÀNH PHỐ MANG TÊN BÁC

Võ Thị Sang - 12C1- Cơ sở Bình Tân

Ngày chiến thắng tung bừng lịch sử
Năm mươi năm vẫn cứ ngân vang
Cờ bay trên khắp bản làng
Ngày 30 ấy sang trang nước nhà!

Bao xương máu chúng ta đã đổ
Còn hàng ngàn ngôi mộ vô danh
Mẹ già con dại sao đành
Đợi ngày chiến thắng mong anh trở về

Từ thành thị thôn quê đất nước
Đều chờ ngày ta được sum vầy
Non sông một mối từ đây
Trên một thành phố mang tên của Người

Lá cờ chiến thắng vinh quang
Nóc Dinh Độc Lập đang hoàng tung bay!
Dựng xây Tổ quốc hôm nay
Vui mừng chiến thắng vang đầy núi sông!

KHÁT VỌNG THÁNG TƯ

*Tập thể học sinh - 10A25 -
Cơ sở Bình Dương*

Năm mươi năm, một chặng đường
Non sông thống nhất, tình thương vẹn tròn.
Tháng Tư rực rỡ nắng vàng
Cờ sao tung gió rộn ràng phố quê.
Nhớ ngày đạn lửa tràn về,
Bao người ngã xuống, lời thề khắc sâu.
Máu xương chôn lấp, về sau
Cho màu xanh thắm trên đầu quê hương.
Hôm nay đất nước mến thương,
Vươn mình đổi mới, nẻo đường hân hoan
Cháu con tiếp bước rộn ràng,
Giữ gìn Tổ quốc sáng ngời Việt Nam!
Tự hào trang sử vẻ vang,
Góp công xây đắp giấc vàng cha ông
Bốn phương hội nhập thành công,
Đất nước vững mạnh, non sông ngọt ngào!
Tinh thần bất diệt vươn cao
Quốc gia hùng mạnh, tự hào Việt Nam!

HỒN VIỆT

*Lê Ngọc Quỳnh Anh
- lớp 8A1 - Cơ sở Bình Dương*

Việt Nam mảnh đất thân thương
Cha ông gìn giữ... máu xương bao đời
Non sông một dải rạng ngời
Hồn Việt lan tỏa, đời đời chẳng phai.

“Dù ai đi ngược về xuôi
Nhớ ngày giỗ Tổ mùng mười tháng Ba”
Dải đất chữ S lựa là
Dựng lên bằng sức muôn nhà, cha ông.

Tuổi trẻ xin hứa góp công
Học tập, xây dựng non sông huy hoàng
Lịch sử mạnh mẽ sang trang
Linh thiêng Hồn Việt, âm vang đất trời

Việt Nam đất nước ta ơi!
Sánh vai cường quốc, muôn đời dựng xây
Hòa bình hạnh phúc là đây
Bắc Nam thống nhất, sum vầy nước non.

MỤC LỤC

Lời giới thiệu	5
PHẠM THỊ THÚY VĨNH	24
HUỶNH LINH SƠN	81
NGUYỄN THỊ TỐ UYÊN	105
TUỶNG NGUYÊN SỰ	110
TRẦN ANH DŨNG	111
TRẦN ĐỨC THÁI	112
VŨ VĂN HIẾN	113
NGUYỄN HỮU TÀI	114
ĐẶNG THỊ BÍCH LIÊU	116
TRẦN NGUYỄN QUỐC VĂN	118
VÕ THIÊN TÂM	122
LÊ VĂN CÔNG	123
ĐẶNG MINH NGỌC	124
VŨ THỊ NGUYỆT	126
VĂN THỊ HOA THÀNH	128
TRẦN THỊ MỸ	132
VŨ TUỶNG VI	136
NGUYỄN THỊ PHƯỢNG	137
ĐỖ THỊ NGUYỆT	138
TRẦN THỊ THANH THỦY	140
LÊ THỊ LANH	141
NGUYỄN THỊ QUỲNH NHƯ	142
TRẦN THỊ TRANG PHÚC	143
ĐẶNG THỊ THU LAN	144
PHẠM NGÔ BẢO THY	148
VŨ THỊ HỒNG SƠN	152
LÊ THỊ DUNG	153
HỒ THU THẢO	154

LÊ THỊ NGUYỆT	155
NGUYỄN NGỌC QUANG	156
LÊ QUANG KHANH	158
LÊ THỊ THANH TRÚC	160
HỒ HOÀNG LINH	164
MAI THỊ NGỌC	165
HOÀNG THI	166
NGUYỄN THỊ MAI NGÂN	167
PHƯƠNG QUYÊN	171
VÂN ANH	172
NGUYỄN THỊ ĐỨC	173
PHAN THỊ THANH HÒA	174
PHÍ THỊ THU HIỀN	176
TRIỆU QUÝ CÂN	177
TRẦN NGUYỄN GIA HUY	179
HỒ THẢO PHƯƠNG	180
CAO VĂN CÂN	181
VŨ THỊ LÊN	184
LÊ THANH HẢI	185
HUỲNH QUỐC CƯỜNG	187
TRẦN NGỌC HẢI	188
HUỲNH QUỐC THẮNG	190
THƠ HỌC TRÒ	
PHÚC ĐẠT	191
XUÂN ĐÔNG	191
THỤY VI	192
VŨ PHƯƠNG ANH	193
NGUYỄN HUỲNH TUYẾN	195
KIỀU MINH VY	198
VÕ THỊ SANG	199
TẬP THỂ HỌC SINH LỚP 10A25	204
LÊ NGỌC QUỲNH ANH	205

Thành phố tên Bác rạng ngời tin yêu

Thơ – NHIỀU TÁC GIẢ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du, Phường Nguyễn Du,

Quận Hai Bà Trưng, TP. Hà Nội

Tel & Fax: 024.38222135

E-mail: nxbhoinhavan65@gmail.com

<https://nxbhoinhavan.vn>

Chi nhánh miền Nam

371/16 Hai Bà Trưng, Quận 3, TP. HCM

Tel & Fax: 028.38297915

Email: nxbhvn.saigon@gmail.com

Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên

65 Nguyễn Thị Định, Thành phố Đà Nẵng

Tel: 023.63849516

Email: nxbhvn.mientrungtaynguyen@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc

NGUYỄN THUY HẰNG

Chịu trách nhiệm nội dung:

Tổng biên tập

ĐÀO BÁ ĐOÀN

Biên tập: TRẦN VÕ THÀNH

Bìa: BÍCH CHÂU

Trình bày: KIM ANH

Sửa bản in: HOA THÀNH

In 2.000 cuốn, khổ 14 x 20.5cm tại Cty TNHH MTV IN TÍN LỘC, 117/5
Vô Thị Thừa, An Phú Đông, Q.12, TP.HCM. Số xác nhận ĐKXB: 986-
2025/CXBIPH/20-37/HNV. Số quyết định xuất bản: 292/QĐ-NXB HNV
cấp ngày 03-4-2025. In xong và nộp lưu chiểu năm 2025. Mã số ISBN:
978-604-497-689-1.